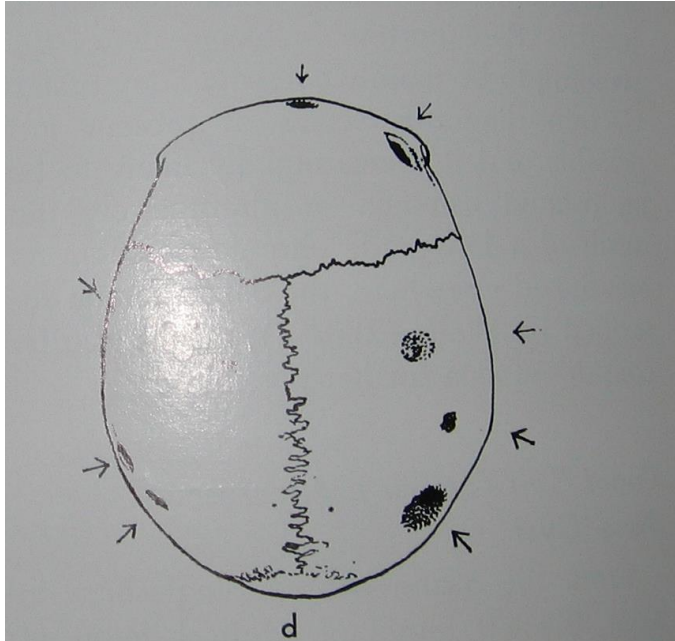
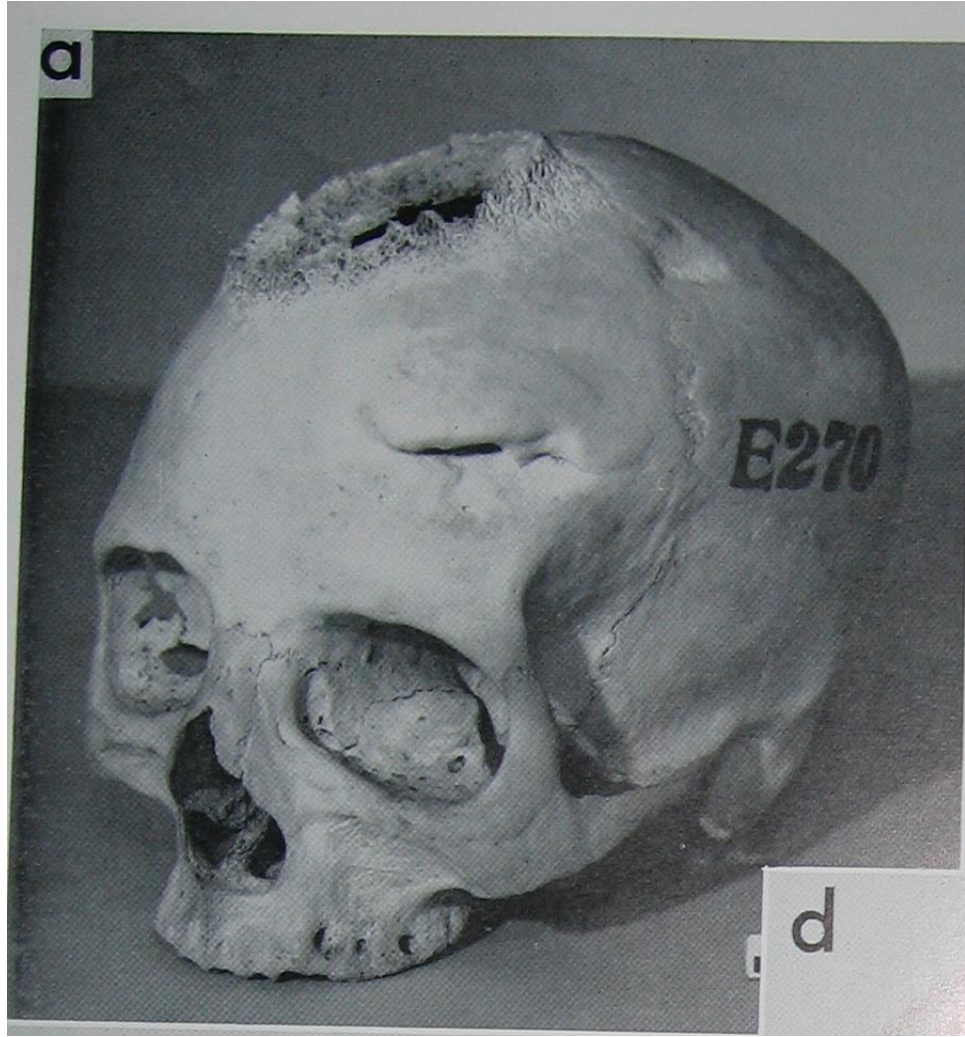

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ
ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ

Dr. Dr. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΪΟΣ

first incisor region of the Kanam mandible,
 new bone on the lingual surface.
 vian skull, showing a possible osteosarcoma
 e left side. After MacCurdy, 1923.
 vis from Boarhills, Fife.
 of Joan d'os, showing multiple perforations
 the seven visible) After Fusté, 1955.

Cráneo de hombre adulto

Cráneo de hombre adulto

Trepanación con cicatrización

Cráneo de hombre adulto

Cráneo de hombre adulto

Cráneo de hombre adulto

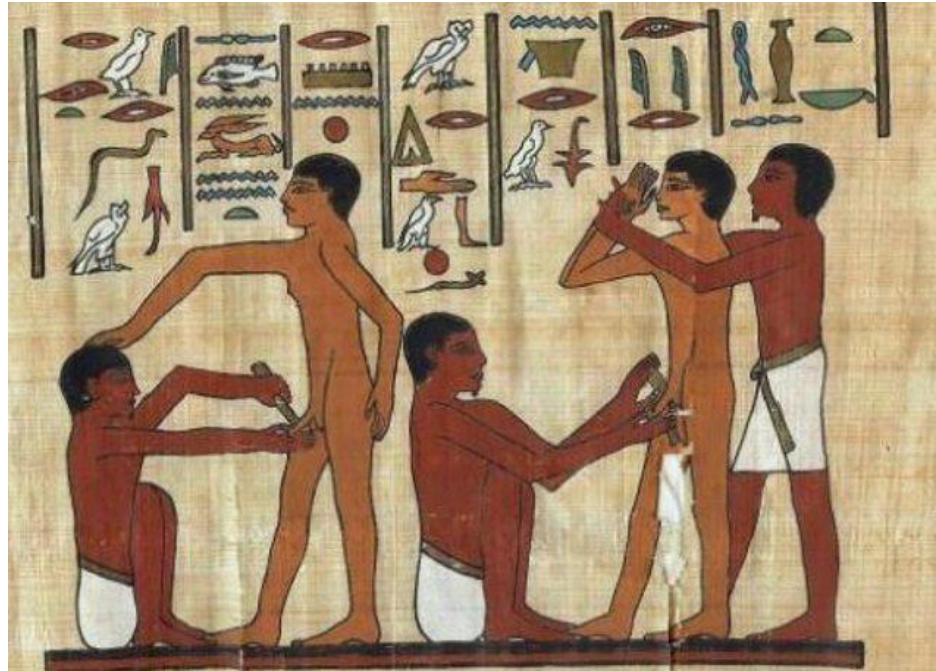
Μινωικό κρανίο από τις
Αρχαίες της Κρήτης.
Στα βρεγμένα του
στοιβάκια (στον κωδικό)
εξαρτήσης, τα οποία
οφείλονται σε αρχαίο
χειρουργικό επέμβαση.

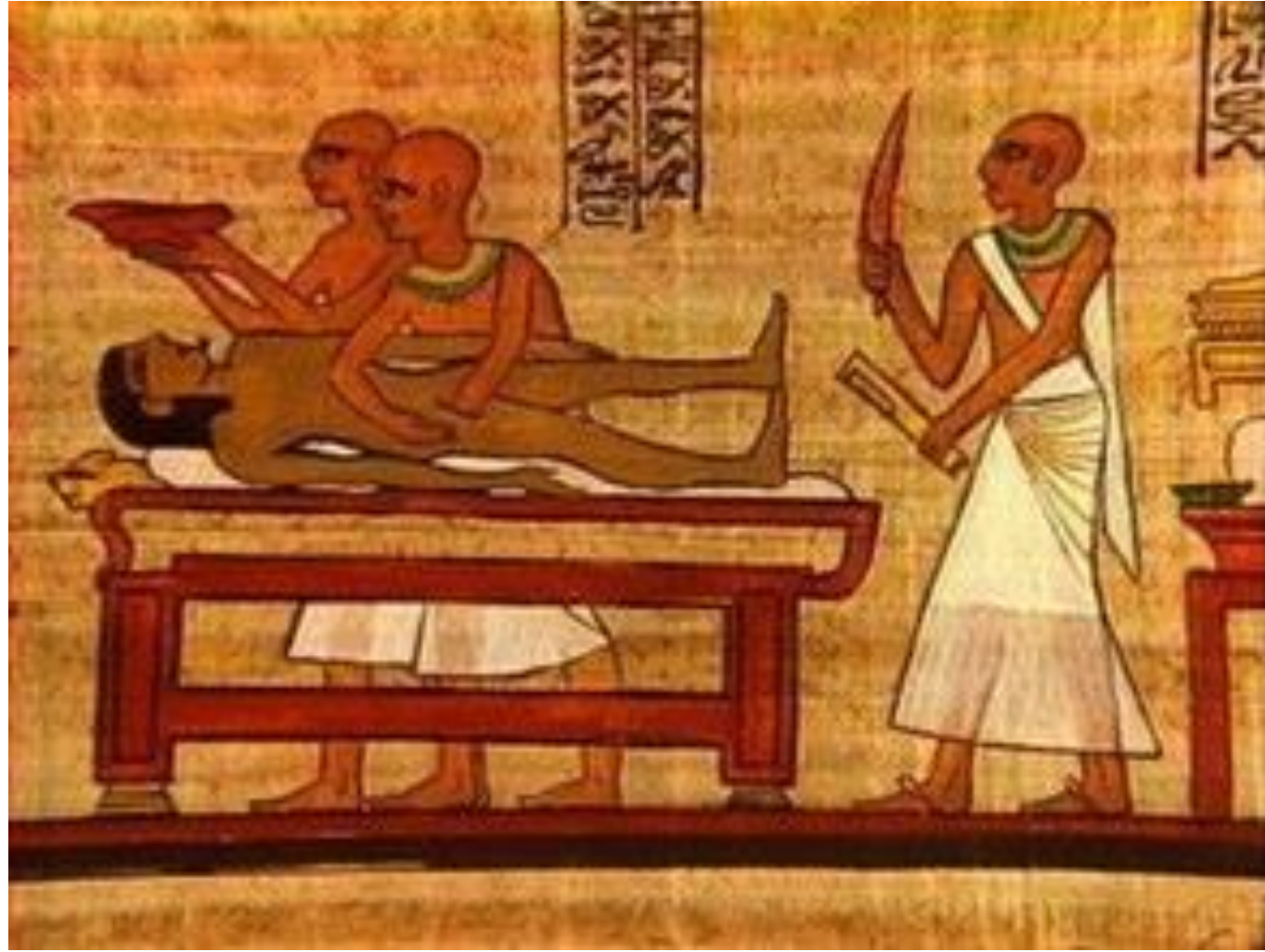
Minoan skull from
Archives (Crete).
On its parietals, signs
of (healed) excelsis
can be observed, which
are due to ancient
surgical operation.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

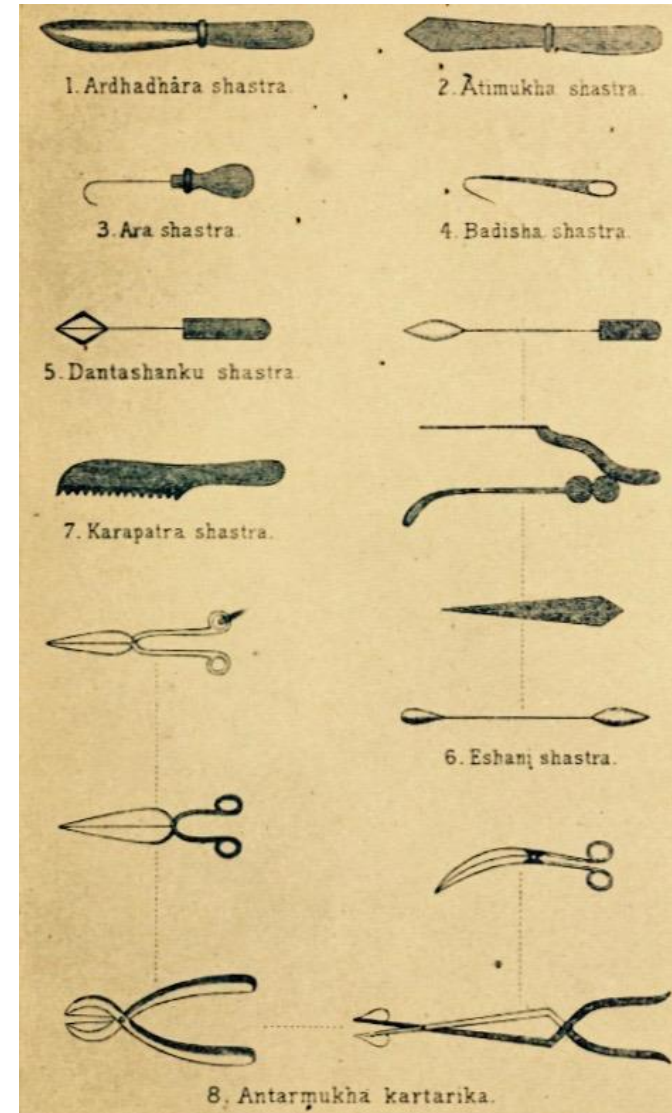

ΙΝΔΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

Sushruta

7^{ος} – 6^{ος} π.Χ αι.

ΠΡΟΚΟΛΟΜΒΙΑΝΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

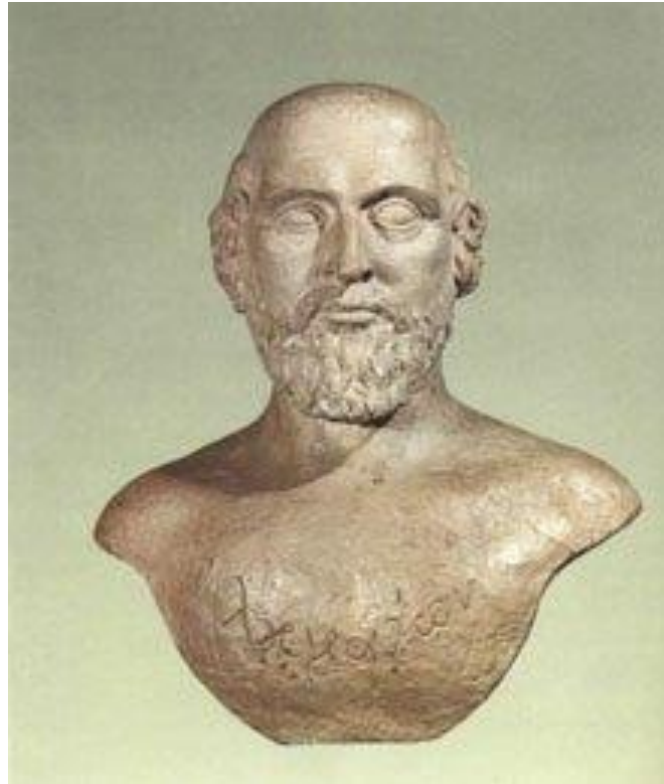

ΜΥΘΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

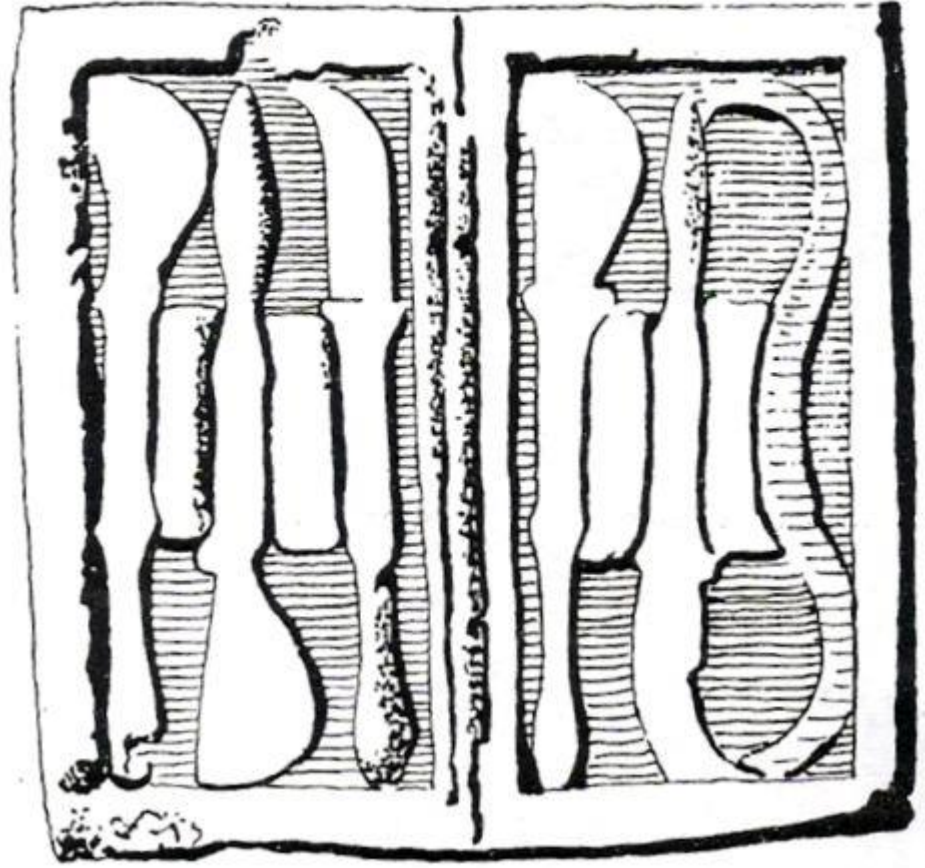
Αλκμαίωνας ο Κροτωνιάτης (περ. 570 - περ. 500 π.Χ.)

**Φανταστικό πορτρέτο
Αλκμαίωνα του Κροτωνιάτη**

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

gettyimages®
DEA / A. DAGLI ORTI

102521047

ΜΑΧΑΙΡΕΣ

ΟΣΤΕΟΤΟΜΟΙ

ΑΓΚΙΣΤΡΑ

ΛΑΒΙΔΕΣ

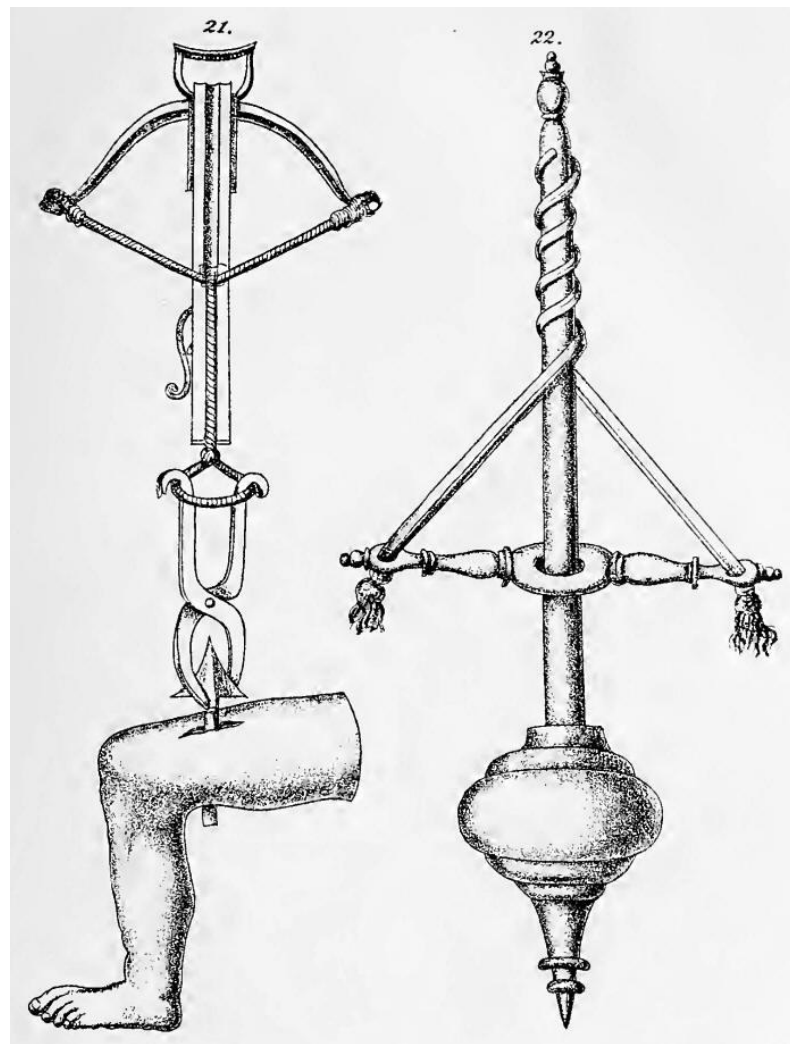
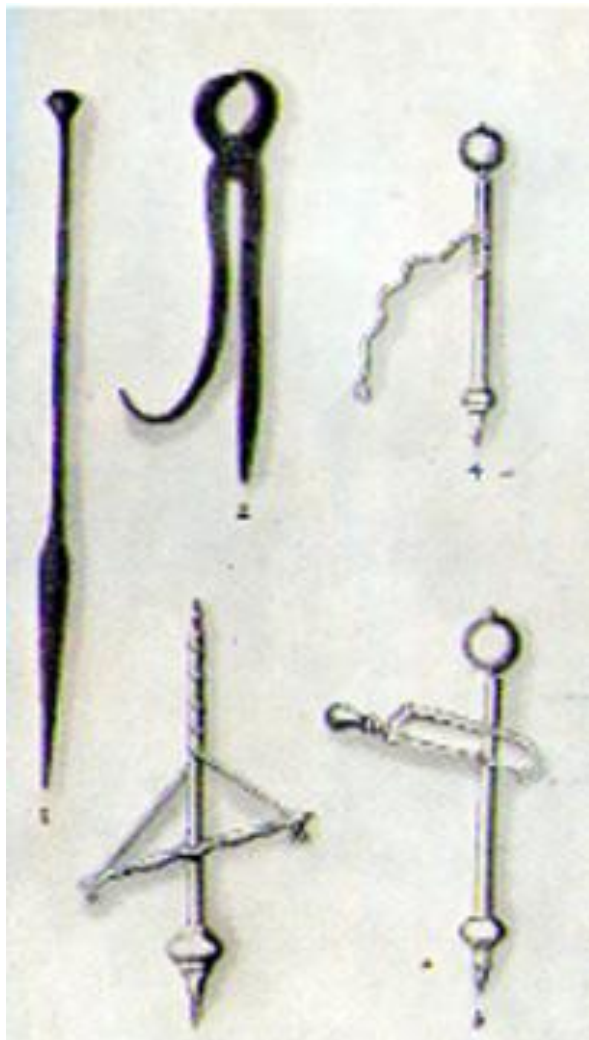
ΜΗΛΕΣ

KAYTHPIA

ΤΡΥΠΑΝΙΑ

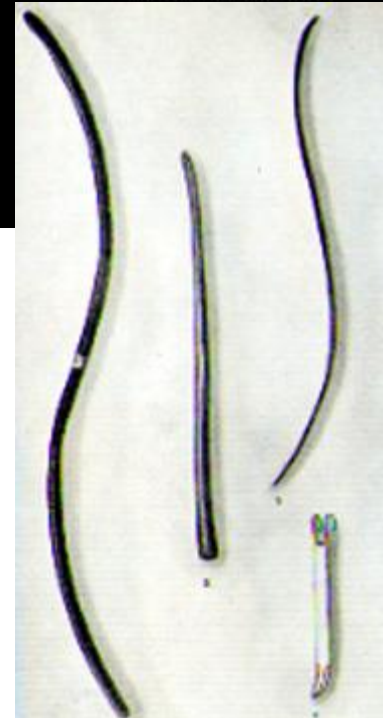

ΣΙΚΥΕΣ

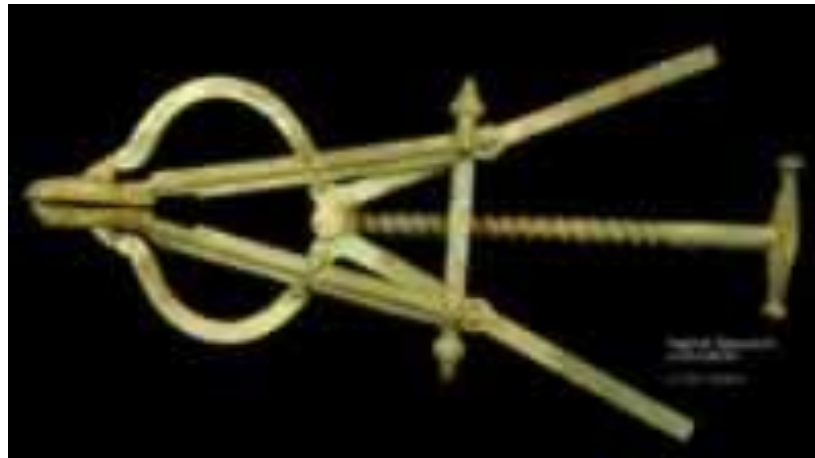

ΚΑΘΗΤΗΡΕΣ ΑΝΔΡΩΝ

ΜΗΤΡΟΣΚΟΠΙΑ

ΟΡΘΟΣΚΟΠΙΟ

‘ΚΟΥΤΑΛΙ ΤΟΥ ΔΙΟΚΛΗ’ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

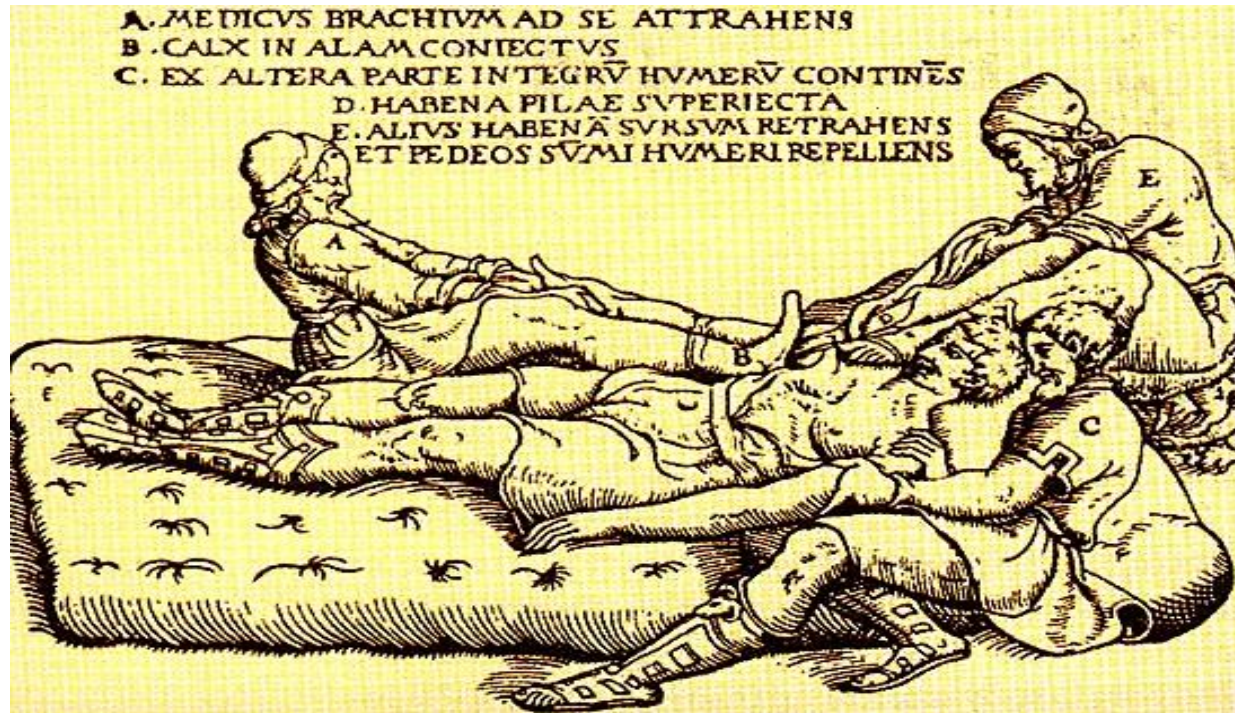
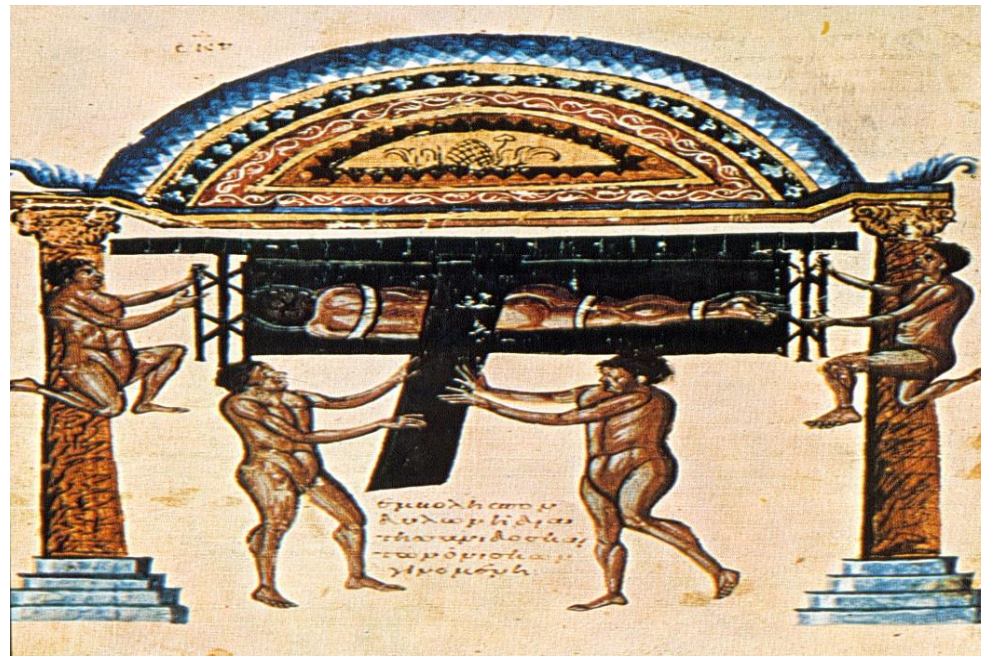

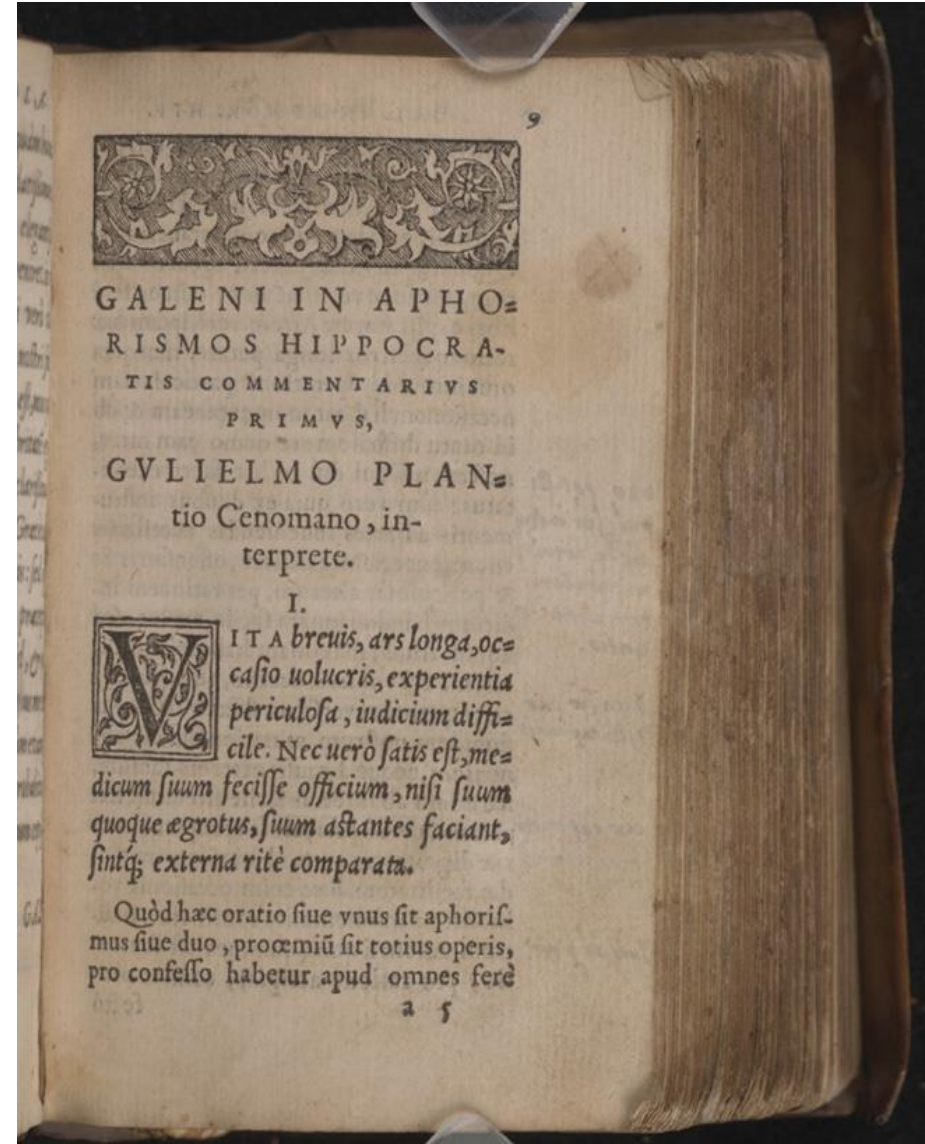
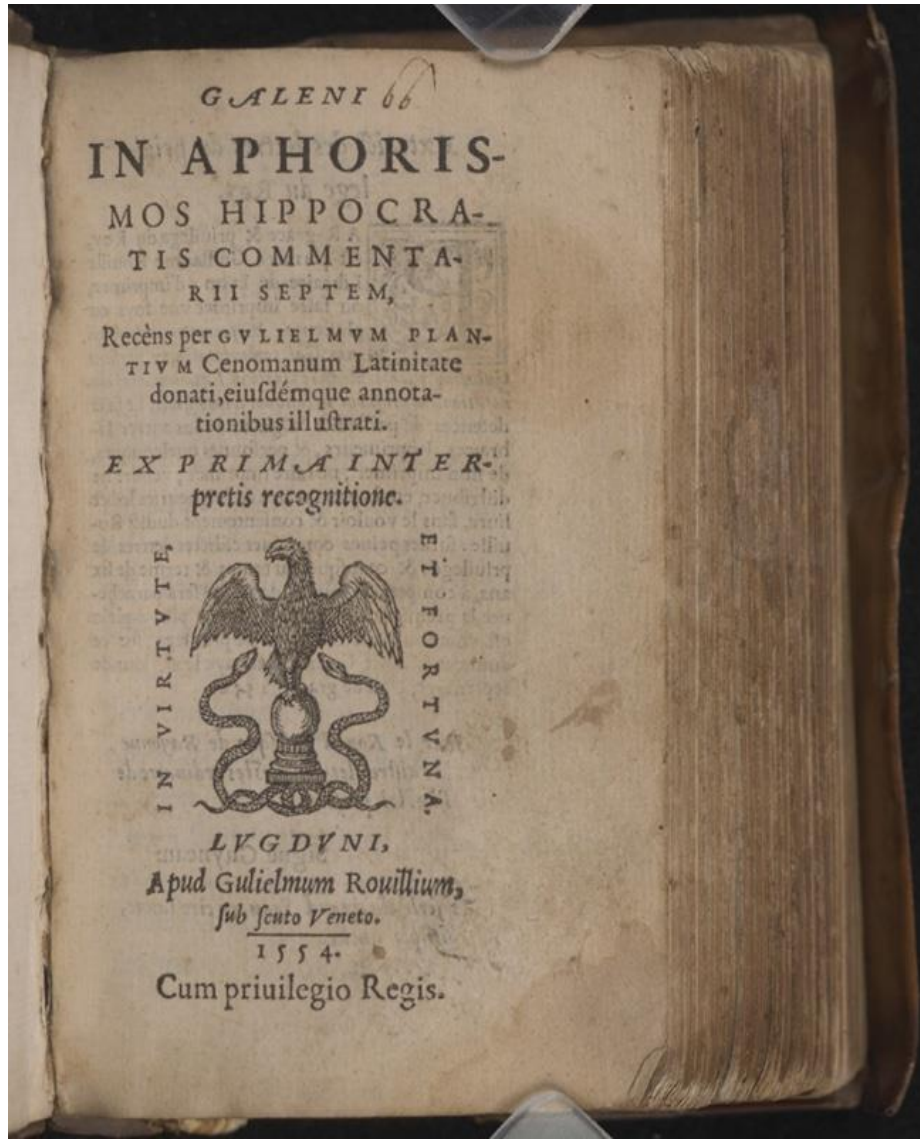
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ: ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΑΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΝ ΙΠΠΟΚΡΑΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

ΟΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΤΟΥ ΓΑΛΗΝΟΥ (2^{ος} – 3^{ος} μ.Χ. αι.) ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΑΝ ΓΙΑ 14 ΑΙΩΝΕΣ

GALENI
IN APHORIS-
MOS HIPPOCRA-
TIS COMMENTA-
RII SEPTEM,

Recens per GVLIELMVM PLAN-
TIVM Cenomanum Latinitate
donati, eiusdemque annota-
tionibus illustrati.

EX PRIMA INTER-
pretis recognitione.

LVGDVNI,

Apud Gulielmum Rouillium,
sub scuto Veneto.

1554.

Cum priuilegio Regis.

GALENI IN APHO-
RISMOS HIPPOCRA-
TIS COMMENTARIVS
PRIMVS,

GVLIELMO PLAN-
tio Cenomano, in-
terprete.

I.

VITA breuis, ars longa, oc-
casio uolucris, experientia
periculosa, iudicium diffi-
cile. Nec uerò satis est, me-
dicum suum fecisse officium, nisi suum
quoque egrotus, suum astantes faciant,
sintq; externa rite comparata.

Quòd hæc oratio siue vnus sit aphorif-
mus siue duo, proœmiũ sit totius operis,
pro confesso habetur apud omnes ferè

a f

ΑΡΑΒΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

Abū al-Qāsim Khalaf ibn al-'Abbās al-Zahrāwī - Abulcasis (936–1013)

cente sic sup duo crura duo cautela
in oi latere crure. Et sic cautela ei ce
temente auresan cautij. Et sic cau
cerum fm longiarome cruris. unu
sub genui qd alium inferius eo arat me
dium cruris. Et sup omie; corci caute
ria duo qd amitte cautium apui ab
sq; amatoe tpe longo ut refutet exeo
aliquid aque. tunc ama ipm cu uti
quis que dicitur.

Quando e d cautitione solo
Quanto uentris ex ne uentis.
frige qd huiusmodi; donec teblitat u
uices recentia qd digestua que hui
m sio qd mte huius. qd amate illud ai
matis amatioms qd sanatur qd uice
mfirmum tollente; cauteus; exub
mias uirtutis. et cautio ipm caudo
magno sup stomaci suum fm qd pte
cessit in cautitione hui. ai cauteo i
arali. nisi cauteus i arantui umbi
lia subalib; ai cautio clauu subnu
cautio sup aliam sup alahofos ma
gno aut dud; cauteus. qd huius b
miditates exuberantes. qd mfirmi tolle
rante illud. et cautio ipm caudo si
pente qd cautio sup omie illud. Et sic
caute adles duo cauteia yna sup sto
macum qd magni. Et emi auatio
ofertens ai uniamenti n emat.

Quando in De cura emoroidani
anno fut emoroides annu.
que multie aut una. sicut ex huiusmodi;
croffis huius. aut huiusmodi; corruptis qd
annate ai eo qd dicitur in diuisione
q d huius amato. tunc cautela tribus
cauteis si inferius; sicut dicitur de si.
subalclat paz triangula. qd cautio
sub umbilico qd onob; digito. Et sic
gras qd huius ai mfirmi qd huius sit. et
abus eius n digitar. qd facies uices
apui. tunc cautela cum sup stomaci;
cautio magno fm qd huius; qd cauteo
sup qd qd caute. qd alio sup splenem
huius ai cauteo clauu qd mfirmi;
cauteum tpe aliquo deti cura ipm
donec sanatur.

Secundus

Deinde conatus sum restaurare eum. Et no est restau
rati. Decepi q sup ipm iteg; non cessau incidere eo par
ticularim; conari restauracione eius; no est restaurati
donec intell; ex offe circiter palmi unice; extraxi illud cu
medulla sua. Deinde restaurati ipm eius medicina; co
solidati est velociter et sanati; non fuit necessaria h ite
ratio in opatione eius et sectione ipsius; nisi ppter dispo
sitione debilitatio illius; et paucitate tolerantie eius; et ti
moie meum sup ipm de morte qd accidebat ei in oibus
bois; ex singlitate enactuatio fiscoio mala; sanatus
est q sanatione integra; et sana est in loco offe; caro bone;
et bona facta est dispositio in corpore suo; redit ita et
et conuertens est in dispositionibus suis; et non fecit ei co
trarietatem in ambulatione nec uentris contino. Et
ait eo emitea in loco corporis iam fracti est hui; op; ut
ferres ipm fm hunc modu; est; ut accipias ligamentu; et
stringe ipm in extremitate offe emittente; pcep; alicui
qui exendit ipm ad sursum; pone ligamentu aliud; et la
na grossu; ligamento pmo. Deinde liga ipm sup carne que
est sub offe; pcedit extremitatem eius; ut trabas carne
ad inferiorem; et in deorsum carne sup locu; que via ferrate;
ut non ledat terra carne; pone lignu; aut tabulas sub offe
inferius de cetero qd facit illud; no ptebet quin fecit
carne corrupta. Et op; ut si ferratura super locu; corrup
tu; ptebet; ut non sit in cicatrice offe; corruptio; no
apparet in appositione sua; faciat; cogit ad ferraturas
sui vice alia. Et si ea est corruptio; et no est emitea; imo
p;tinuat; pars eius cu parte corruptio est in medio eius
aut in parte ipsius; tunc deorsum carne ab oib; partibus to
tam. Deinde pone lignu; sicut. Postea ferra illud; ex ge
pina ubi est corruptio; donec contrahet ferratura ex par
te altera; et si ferratura fm longitudinem a corruptione
parumper; fecidum qd dicitur. Et si corruptio est in
iunctura; incide ipsam iuncturam corruptam; et ferra o
ubi contrahatur ex parte altera. Sed uero corruptio est in
continuatione durarum iuncturarum; tunc non est in ea
ingenu; nisi abrasio. Et si corruptio est in pectore ma
nucum; in pectore pedum; tunc res in eo est difficilis val
de. Ubi oportet ut inquiras corruptione; qualiter appa
reat tibi. Et abradas carne; mandes ipsam fm quacunq;
dispositionem tibi possibile est; tunc quocunq; inge
nio reificatur; si quando non facit tibi contrarietates;
veniat uerius. Et scias q; incisione; et ferre ad inci
dendum ista offa sunt multa; fm sicut offium; et prepara
tionem eorum; et ipsorum grossitudinem; et subtilitatem
eorum; et magnitudinem; et paritatem ipsorum; et durit
ies ipsorum; et eorum raritatem. Quapropter oportet ut
preparaes omni speciei operationis instrumentum; conse
nans ad illam operationem. Et scias q; operationes
sibi significat tibi super speciei instrumenti quo idgas
quando rectum est; huiusmodi longum. Et cognito modo;
bois artis; testibus; modorum; ex huiusmodi; est
iam inuenies per triplum illud quod cococit ei ex influ
entia ad omem in firmitatem. Et ego sum firmans ti
bi in istis bois capituli numerus instrumentor; que
pono exempla super que incidit; et probationes; qua ex
peritio super alia.

Şerafeddin Sabuncuođlu (1385-1468 μ .X.)

Cerrahiyyetu'l-Haniyye (Αυτοκρατορική Ιατρική)

Cerrahiyyetu'l-Haniyye (15. Yüzyıl)
Book of Medicine (15th century)
Sabuncuoğlu Şerafettin b. Ali b. İlyas
Turkish, manuscript of the author; 253x165; 218x130mm. pp198.
Millet Manuscripts Library, A.E. - Top 79

19. Kadınla konuşan adamın elinde altın kapaklı kupa (Tarih-i Süleymaniye, C. 1, s. 144)

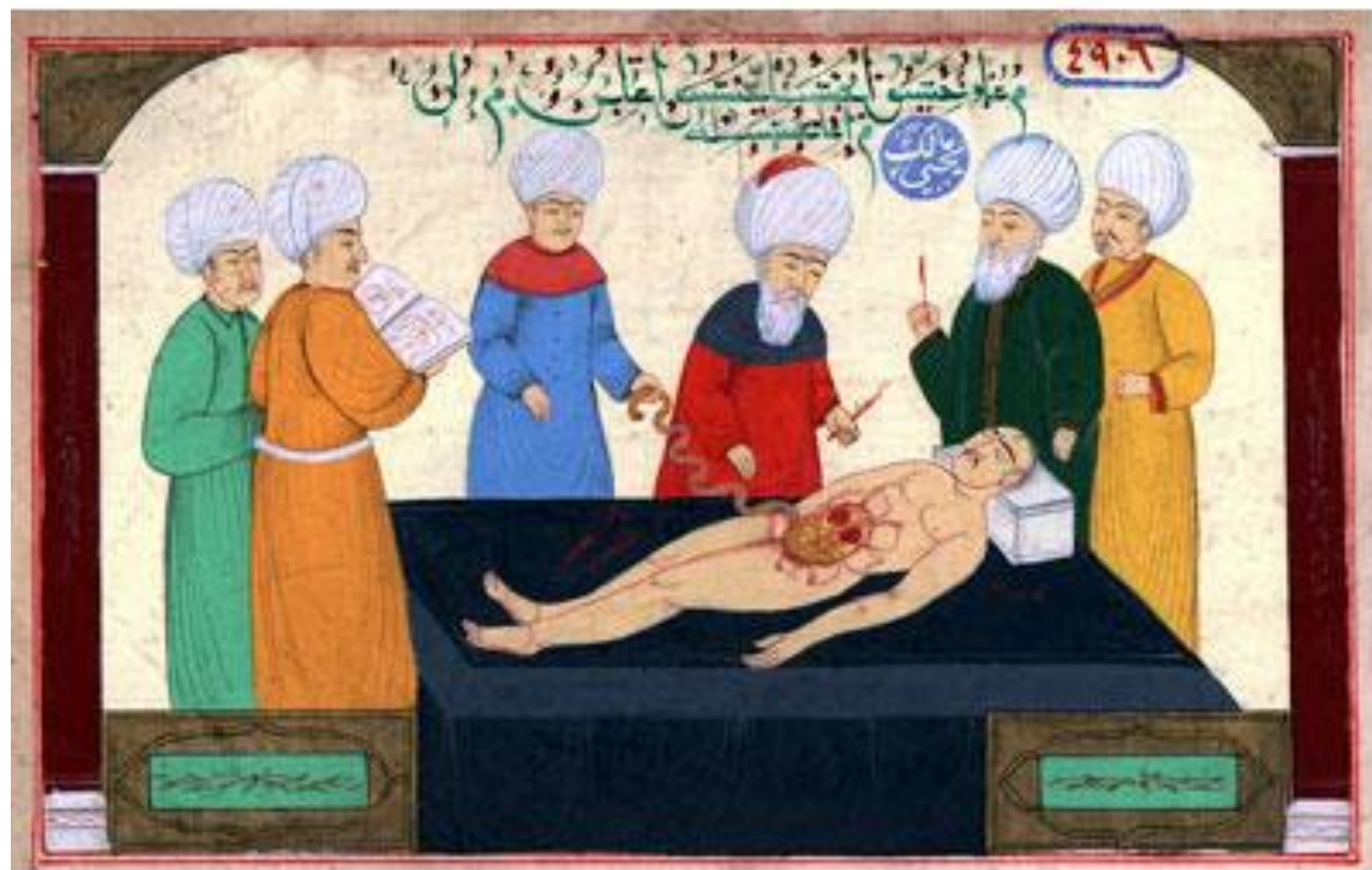
20. Kadınla konuşan adamın elinde altın kapaklı kupa (Tarih-i Süleymaniye, C. 1, s. 144)

21. Kadınla konuşan adamın elinde altın kapaklı kupa (Tarih-i Süleymaniye, C. 1, s. 144)

22. Kadınla konuşan adamın elinde altın kapaklı kupa (Tarih-i Süleymaniye, C. 1, s. 144)

مردی که در پیشگاه
و شکایت
و صدون علی بن ابی طالب

اتدالنا بو عمل كيم واردر ضرردن خالي دكلدر عليل اول ساعته اول كالموتنا
اوله اغوزد غلبه برق او كلن پسر بوم قاتم زده بو عملك نوك اوله رفاقت

صواع طيب و شكراك و صواع عليك بونددر

الذليل يا بلك

طلون نچنك اغنك كلويقه سين بلددر

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

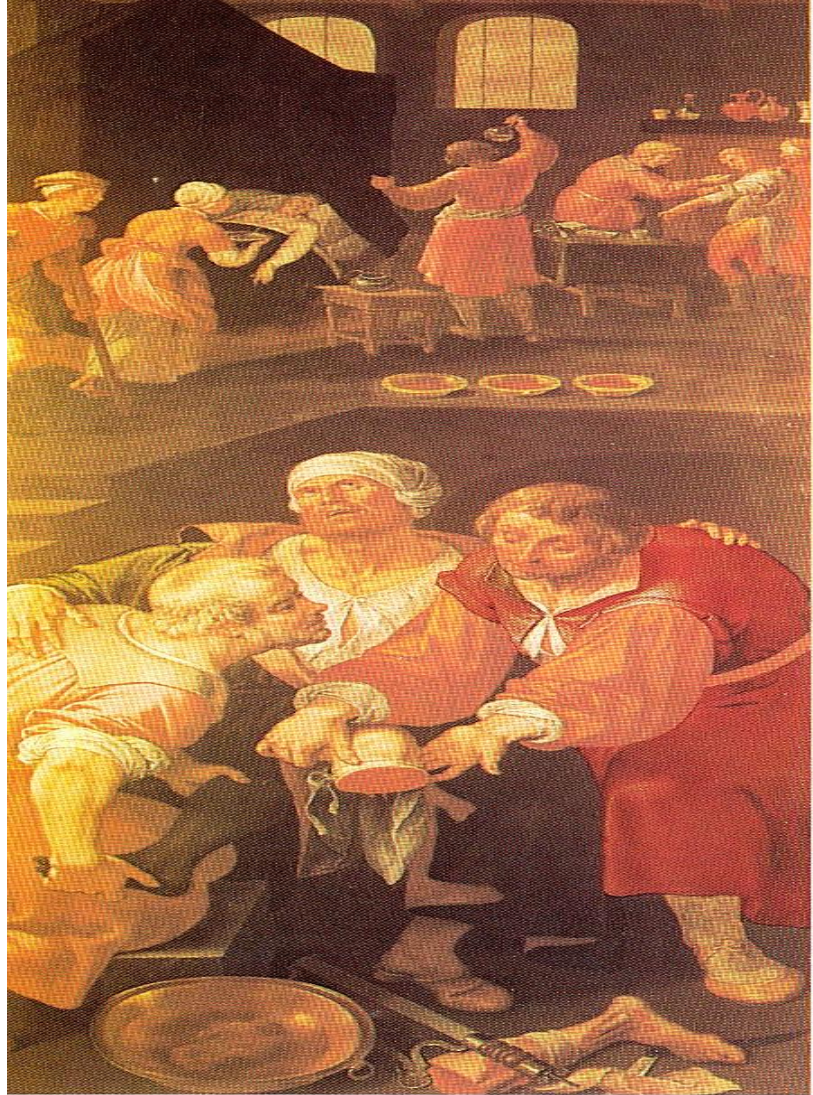
- Ορειβάσιος ο Περγαμηνός (325-403)
- Αέτιος ο Αμιδηνός (502-572)
- Παύλος ο Αιγηνίτης (625-690)

ἐκμασ̄ προελθόντες γαρ οὐ · ἐξήλαθησαν δὲ τῆς πόλεως ὡς πονηροὶ οἰωνοὶ · ὡς δὲ κωμ
γαμήμου παλιν εἰσήλθον ·

οὐκ ἐφυγεν
δὲ πῦρ

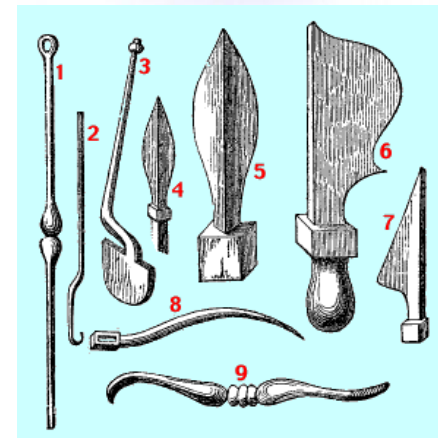
ἦτι πείδ' ἐσπεύοντες ἀτελεύτησάν · ἐπεὶ ῥά κ' ἄσπευοι ἐμπερὸς τῶν ἰσχυρῶν · τὸν κερσοφῆν ἄσπευο

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΝΤΥΛΛΟΥ ΠΟΥ ΔΙΑΣΩΖΕΙ ΜΟΝΟ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

λγ'. Περὶ λαρυγγτομίας.

Οἱ τῶν χειρουργῶν ἄριστοι καὶ ταύτην ἀνεγράψαντο τὴν χειρουργίαν. φησὶ γοῦν Ἄντυλλος ὧδε· Ἐπὶ μὲν τῶν συναγκικῶν, ὡς κατὰ
15 τὸν διαιτητικὸν παραδύσασκεν τρόπον, ἀποδοκιμάσασκεν τὴν χειρουργίαν ἀνωφελούς γινομένης τῆς διακοπῆς, ἐφ' ὧν πᾶσαι αἱ ἀρτηριαὶ καὶ ὁ πνεύμων πέπονθεν· ἐπὶ δὲ τῶν περὶ στόμα καὶ ἀνθερεῶνα τὴν φλεγμονὴν ἔχόντων ἢ καὶ ἀντιάδων ἐπιπωμαζουσῶν τὸ τοῦ βρόγχου στόμα ἀπαθούς μενούσης τῆς ἀρτηρίας εὐλογὸν χρῆσθαι τῆ φαρυγγτομίᾳ
20 πρὸς τὸ ἐκφυγεῖν τὸν τοῦ πνιγμοῦ κίνδυνον. ἔπειτα, ὅταν ἐνεργῶμεν, κατωτέρω τῆς κεφαλῆς τοῦ βρόγχου ὅσον ἀπὸ τριῶν αὐτῆς κύκλων ἢ τεσσάρων διακόψασκεν μέρος τι τῆς ἀρτηρίας· πᾶσαν γὰρ ἐπισφαλὲς διαιρεῖν. ἐπιτήδειον δὲ ἐστὶν τὸ χωρίον τοῦτο διὰ τὸ ἄσαρκον εἶναι καὶ διὰ τὸ τὰ ἀγγεῖα πόρρω τοῦ διηρημένου τόπου τεταγμένα ἔχειν.
25 ἀνακλάσαντες οὖν ἐκ τοῦπίσω τὴν κεφαλὴν τοῦ πεπονθότος, ὥστε προφανέστερον γενέσθαι τὸν βρόγχον, ἐγκαρσία χρῆσόμεθα τῆ διαιρέσει μέσσην δύο κύκλων τάσσοντες αὐτήν, ὥστε μὴ χόνδρον ἀλλ' ὑμένα διακόπτεσθαι τὸν συνέχοντα τοὺς χόνδρους. εἰ δὲ τις δειλότερος εἴη περὶ τὸ ἐνεργεῖν, ἀγκίστρῳ προανατείνας τὸ δέρμα διαιρεῖτω, ἔπειτα οὕτως

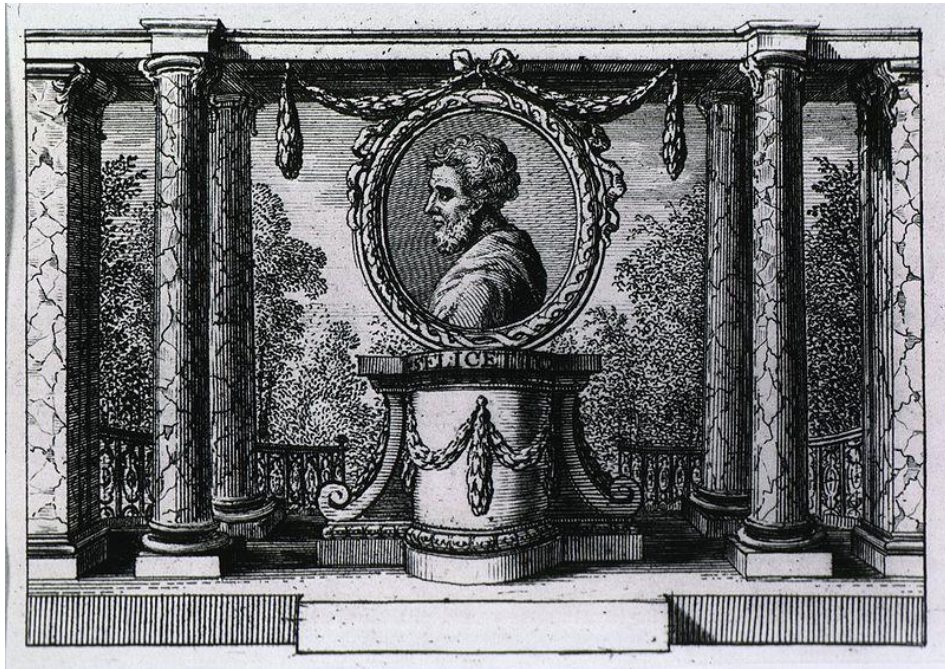
- Στην Ευρώπη κατά το Μεσαίωνα θα αρχίσουν να δημιουργούνται τα πρώτα πανεπιστήμια στα οποία η ιατρική θα έχει εξέχουσα θέση.
- Από τις ιατρικές σχολές που θα διαπρέψουν στην Ευρώπη εκείνων των χρόνων πολύ σημαντικές είναι η Σχολή του Salerno και η Σχολή του Montpellier, οι οποίες θα βρεθούν στην πρωτοπορία της ιατρικής. Κατά την εποχή αυτή οι περισσότεροι ιατροί και καθηγητές στα πανεπιστήμια είναι κληρικοί ή μοναχοί, γι' αυτό και η ιατρική της εποχής συνδέεται αναπόσπαστα με την ιεροσύνη και το μοναχισμό.
- Βέβαια, η παράδοση της αρχαίας ελληνικής, ρωμαϊκής και αραβικής ιατρικής είναι πολύ δύσκολο να ξεπεραστεί εκείνους τους χρόνους, γι' αυτό και οι ιατρικές πραγματείες της εποχής βαδίζουν με οδηγό τις αρχές της ιατρικής του παρελθόντος σημειώνοντας βέβαια σταδιακά βήματα κυρίως στις χειρουργικές τεχνικές, αν και δόγματα του παρελθόντος δε θα ακολουθηθούν πιστότατα.
- Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η προσήλωση όλων των ιατρών της εποχής στα διδάγματα του Γαληνού που είναι ο ιατρός, ο οποίος επηρέασε την ιατρική του Μεσαίωνα όσο κανείς άλλος, όπως επίσης και η προσήλωση στα διδάγματα των Αράβων ιατρών, που παρά μερικές καινοτομίες τους, οι περισσότεροι ήταν επίσης συνεχιστές του έργου του Γαληνού

- Ύστερα από το διάταγμα της συνόδου της Tours το 1163 με το οποίο δηλωνόταν, *'Ecclesia abhorret a sanguine'*, ότι δηλαδή η *'Εκκλησία αποστρέφεται το αίμα'*, η άσκηση της χειρουργικής θα περάσει από τα χέρια των ιατρών που οι περισσότεροι ήταν κληρικοί ή μοναχοί, στα χέρια των κουρέων - χειρουργών, δηλαδή ανθρώπων που εκτελούσαν χειρουργικές πράξεις χωρίς να έχουν την επίσημη ιατρική παιδία της εποχής.
- Η λοιπή ιατρική βέβαια θα εξακολουθήσει να διδάσκεται στα πανεπιστήμια της εποχής, όπου η χειρουργική θα συνεχίσει να πραγματεύεται σε θεωρητικό όμως επίπεδο περισσότερο, ώστε οι επιστήμονες ιατροί θα περιορίζονται κυρίως, αν και όχι μόνο, στην άσκηση της παθολογίας.

Guiglielmo da Saliceto (1210-1277)

- Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του Σαλέρνο. Διετέλεσε κληρικός.
- Το 1268, έγινε καθηγητής της χειρουργικής στο Πανεπιστήμιο της Μπολόνια. Το 1275, συνέγραψε την *Cyrurgia* (Χειρουργική), που θεωρείται ως το κορυφαίο σύγγραμμα χειρουργικής του 13ου αιώνα και περιέχει πολλές αραβικές λέξεις και κεφάλαιο ανατομίας, που αποτελεί την αρχή της τοπογραφικής ανατομίας, που προορίζεται στην εγχειρητική ιατρική.
- Περιγράφονται σε αυτό τα κρανιακά νεύρα, η πορεία του πνευμονογαστρικού, εξηγούνται οι εμετοί συνεπεία κατάγματος του κρανίου και συνιστάται η διαφύλαξη των νεύρων κατά τις επεμβάσεις. Είναι ο πρώτος που σύστησε τη χρησιμοποίηση του νυστεριού αντι των καυτηριασμών.
- Δεν συρράπτει τα τραύματα από δαγκώματα, ή που αφορούν στα οστά ή τα σπλάχνα. Συνιστά τη διαφύλαξη των όρχεων στις εγχειρήσεις κήλης. Ήταν αντίθετος με τη θεωρία ότι η διαπύηση ευνοεί την επούλωση των τραυμάτων και αφού τα απολύμαινε προβαίνει σε σύγκλιση τους «κατά πρώτο σκοπό» με συρραφή.
- Προτείνει τη νεκροτομή σε περίπτωση αιφνιδίου θανάτου και, ως πρόδρομος του Richard Bright, συνδέει την υδρωπικία με την ελάττωση των ουρών.
- Υποστήριζε ότι ήταν αδιανόητο να γίνεται διαχωρισμός ιατρικής και χειρουργικής και ότι ο χειρουργός δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένας ιατρός που θεραπευέ με τα χέρια του.
- Οι σπουδαιότεροι μαθητές του ήταν οι Lanfranc και Henri de Mondeville.

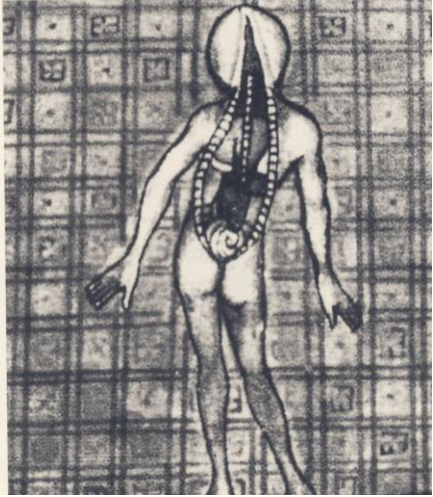
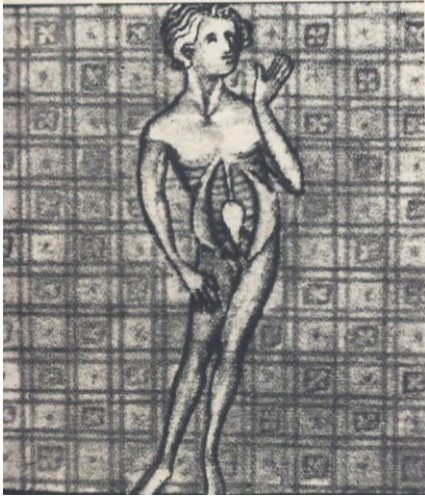
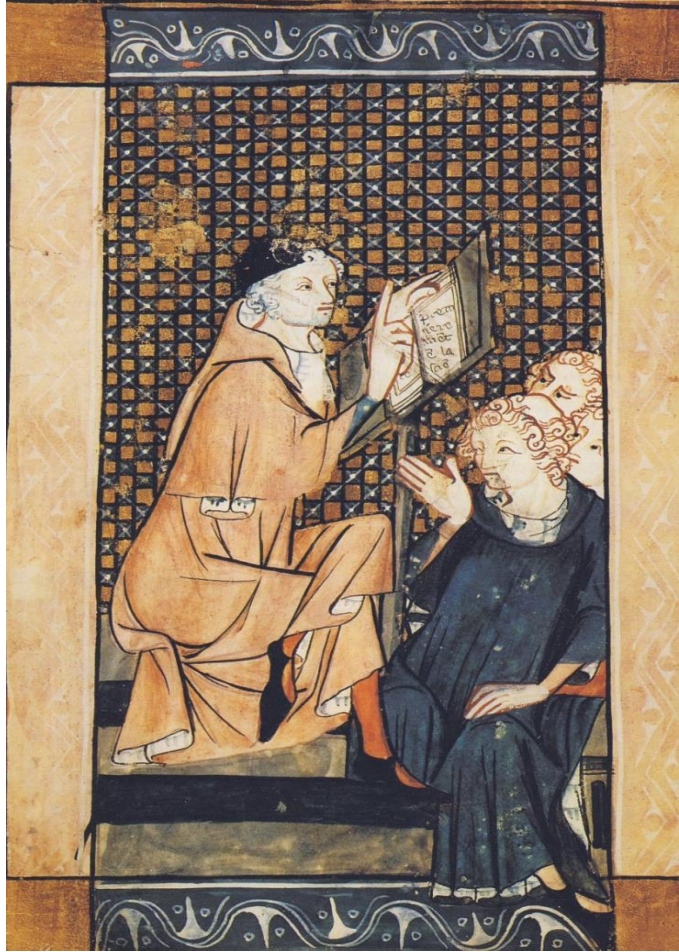
Guido Lanfranchi (Lanfranc) (? – 1315)

- Γεννήθηκε στο Μιλάνο. Εκπαιδεύτηκε στη χειρουργική από τον Guillaume de Salicet. Εξορισθείς το 1290 από το Μιλάνο, κατέφυγε στη Λυών, όπου συνέγραψε τη *Chirurgie Magna*, με την οποία έκανε γνωστές στη Γαλλία τις χειρουργικές τεχνικές που είχαν αναπτυχθεί επιτυχώς στη Βόρεια Ιταλία.
- Το 1295, μετέβη στο Παρίσι, όπου και συνέγραψε, το 1296, την *Chirurgia Parva*, την οποία αφιέρωσε στο βασιλιά Philippe le Bel και η οποία μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες. Στο Παρίσι έγινε θερμότατα δεκτός ως μέλος στο Κολλέγιο των χειρουργών Saint Côme.
- Η θλίψη του για το γεγονός ότι η επίσημη ιατρική είχε παραιτηθεί των χειρουργικών πράξεων και τις είχε παραχωρήσει σε αγράμματους κουρείς-χειρουργούς, τον έκανε να ταχθεί ανοιχτά υπέρ της ενότητας ιατρικής και χειρουργικής.
- Ο Lanfranc, περιγράφει στο σύγγραμμά του τον πρώτο κόμπο του χειρουργού και την πρώτη απόπειρα χειρουργικής του πόνου, δηλαδή τη νευροτομία στις ανίατες νευραλγίες. Στην εντερική απόφραξη αντικαθιστά την προσβεβλημένη εντερική έλικα με τμήμα της τραχείας.
- Η συνταγή του για τη θεραπεία του έλκους του πέους (θειούχο αρσενικό, μύρο, αλόη, ροδόνηρο και διάλυμα αρνόγλωσσου, λευκό κρασί) περιλαμβάνονταν στο Εθνικό Συνταγολόγιο της Γαλλίας μέχρι το 19ο αιώνα.

Henri de Mondeville (1260-1320)

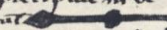
- Γάλλος χειρουργός καταγόμενος από τη Νορμανδία. Δίδαξε στο Μονπελλιέ και στο Παρίσι. Διετέλεσε θεράπων χειρουργός των γάλλων βασιλέων Φιλίππου του Ωραίου (1268-1314) και Λουδοβίκου του Εριστικού (1289-1316) και του ανατέθηκε να τους νεκροτομήσει και να ταριχεύσει τα σώματά τους.
- Υπήρξε μαθητής του ιταλού μοναχού Borgognoni de Lucca ή Frère Teodorico (1205-1298), καθηγητή χειρουργικής στη Μπολόνια, ο οποίος είχε συνεισφέρει στην αντισηψία, αφού εφάρμοζε πλύση των τραυμάτων με κρασί και τα έραβε διατηρώντας τα στεγνά, ενώ χορηγούσε αναισθητικό πριν τη χειρουργική επέμβαση. Το αναισθητικό χορηγείτο με ένα σφουγγάρι που είχε εμβαπτιστεί σε διάλυμα οπίου, υοσκύαμου και μανδραγόρα.
- Το σημαντικότερο έργο του Teodorico υπήρξε το τετράτομο *Cyurgia*. Ο Mondeville δίδαξε ανατομία και χειρουργική με τη βοήθεια ανατομικών πινάκων, που είχε φέρει από τη Μπολόνια. Το 1300, συνέγραψε το έργο *Chirurgia*, το οποίο κυκλοφόρησε, το 1306, σε πιο ολοκληρωμένη μορφή με τίτλο *La chirurgie du maître Henri de Mondeville* (Η χειρουργική του καθηγητή Ανρί ντε Μοντεβίλ). Το έργο του αυτό, αποτελούμενο από 5 βιβλία, δεν ολοκληρώθηκε ποτέ διότι προσεβλήθη από φυματίωση. Στο πρώτο βιβλίο, πραγματεύεται την ανατομία.
- Στο δεύτερο, ασχολείται με τα τραύματα (τα οποία απολυμαίνει με «καλό και δυνατό κρασί»), τα έλκη και τις συνθλίψεις. Σε αυτό, συνιστά την απολίνωση των αρτηριών στους ακρωτηριασμούς και επιδένει τα τραύματα με ένα αντισηπτικό έμπλαστρο, αφού πρώτα τα έχει ράψει με βελονοκάτοχο και τριγωνικές βελόνες, που φέρουν εκ των προτέρων το ράμμα. Όσον αφορά στο έντερο, το συρράπτει με μεταξένιο συνεχές ράμμα.
- Τα ξένα μεταλλικά σώματα τα εξαιρεί με τη βοήθεια μαγνήτη. Μελέτησε ιδιαιτέρως τη λέπρα. Στη *Χειρουργική* του, υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα της γνώσεως ανατομίας στη χειρουργική. Θεωρείται, μαζί με τον Guy de Chauliac, ως ο πατέρας της μεσαιωνικής χειρουργικής.

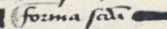
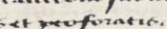
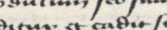
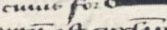

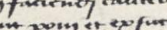

Guy de Chauliac (1300-1368)

- Ο Γκυ ντε Σωλιάκ γεννήθηκε στη Lozère. Σπούδασε ιατρική στην Τουλούζη, στο Παρίσι, στο Μονπελλιέ και στη Μπολώνια, όπου υπήρξε μαθητής τού ανατόμου και χειρουργού Mondino dei Luzzi (1270-1326).
- Ο Σωλιάκ, σπάνιο για την εποχή του, αν και ιατρός ενδιαφέρθηκε για τη χειρουργική που θεωρείτο υποδεέστερη τέχνη. Διετέλεσε ηγούμενος στη Λυών στο μοναστήρι St Just. Άσκησε την ιατρική στη Λυών, στο Παρίσι, στην Τουλούζη και στην Ανιγνον, όπου διετέλεσε προσωπικός ιατρός τριών παπών.
- Ήταν πολυμαθής και διέθετε μεγάλες ηθικές αρετές. Το 1363, συνέγραψε την *Chirurgia Magna (Μεγάλη χειρουργική)* που εκδόθηκε μετά το θάνατό του το 1478 στη Λυών και έμεινε επίκαιρη επί αιώνες. Στο σύγγραμμά του, διακρίνει τις κήλες από τις κίρσοκήλες και τις υδροκήλες και περιγράφει τη χειρουργική τους αντιμετώπιση. Υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής της ανατομίας. Όπως έλεγε: «Χωρίς ανατομία δεν μπορεί κανείς να κάνει χειρουργική».
- Η *Μεγάλη Χειρουργική* μεταφράστηκε σε όλες τις γλώσσες και παρέμεινε επίκαιρη μέχρι το 18ο αιώνα. Το σύγγραμμα αυτό αποτελεί μια τεκμηριωμένη σύνθεση προγενεστέρων έργων (Γαληνού, Αβικέννα, Ραζή, Αμπουλκασή, Παύλου του Αιγινήτη και Ιπποκράτη). Το πρώτο βιβλίο της 7τομης *Μεγάλης Χειρουργικής*, ασχολείται με την ανατομία την οποία θεωρεί απαραίτητη και της οποίας η γνώση αποκτάται με ανατομές. Ο Σωλιάκ ειρωνεύεται τον Henri de Mondeville (1260-1320), ο οποίος διδάσκει όλη την ανατομία σε 13 σχήματα. Του αντιτίθεται επίσης στο θέμα της θεραπείας των τραυμάτων εγκωμιάζοντας την καλή διαπύηση (που την θεωρεί ευεργετική). Αυτή η θεωρία θα διατηρηθεί μέχρι το 19ο αιώνα.
- Η αναισθησία επιτυχανόταν με σπόγγους εμποτισμένους με όπιο και άλλα υπνωτικά. Ο Σωλιάκ δημοσίευσε και απλές επιτομές απευθυνόμενες στους κουρείς-χειρουργούς.
- Διαμόρφωσε αποτελεσματικούς χειρουργούς επιμένοντας στα πέντε μέσα που είχαν στη διάθεσή τους: τη ραφή, την παροχέτευση (στενή λωρίδα γάζας που έμπαινε μέσα στην πληγή για να διευκολύνει την έξοδο του πύου και των άλλων εκκρίσεων), τη διατομή του αγγείου, την απολίνωση και τον καυτηριασμό. Πέθανε και ενταφιάστηκε στη Λυών. Θεωρείται ως ο μεγαλύτερος χειρουργός του Μεσαίωνα

ad similitudinem ossium, dicitur tunc fieri et dicitur ad omnia
 ad que oliuave sed ipse meliorum formam reliquit post se quia
 oblongatur, quia grossius q̄ oliuave et ideo est precipuus in
 rebus, et ossium corruptionibus cui forma talis est

¶ Quartum instrumentum p̄tiale habent, cuius de igna leni
 et totius cuius quo cauteoratur sola aut et est duplex cu
 resta et plati ut non transierit ultra curam cu quo fuit curand
 que coiter dicitur ad nodulum in fonticulis brachioru et
 tribuati ¶ Aliud vero est plati longius ad medium radii cu
 canula in non offendit latera cuius quo cauteoratur, me bra
 profunda ut fistula lacrimalis polipus supra nasum et dicit
 cuius forma p̄tina ¶ Plati ¶ Forma s̄c̄i
 canula ¶ Quintum cauteorium est cauteorium subtile
 cuius quo p̄tina cerone cu tenaculis latet et perforatur.
 Dicitur autem in sub cauteorium in p̄talia ad nodulum sed sunt
 tenuora et durabiliora eo quia nodulus exgraditur et cadit se
 pe et Judicet ligatur et dicitur, cero autem no, cuius f̄o
 ¶ forma ¶ Sextum instrumentum est cauteorium
 cuius quo p̄tina adit amittit ad fuerend
 quinq; cauteoria cui plati d̄ foraminibus perforata super sum
 in dolore ipius et supra humerum et supra ylliofmate in humero
 f̄o et dolorosam cuius forma talis est ¶ Sed for
 ma plati talis est ¶ Modus autem fuerend cauteoria
 actualia est q̄ suppuraverit bene locus ubi debet poni et ex fuerit
 et fuerit et applicata plati aut canula forata si debet poni
 aut sine ipis non est interesse fuerit p̄tina tenendo et bene
 ignota cauteoria duo vel quot eorum inecessaria usq; rubens q̄
 tunc comit meliora traditur magistro caute q̄ patient non
 vident et suppuratur et tenetur cuius quidam revoluzione u
 non adixerit cuius fuerit tamen in offe h̄m̄ in novo
 q̄ p̄tina tubedinem et torrens reteretur quoniam habuerit
 fuerit et p̄tina reteratur ¶ Modus vero cuius quibus f̄o
 cauteoria p̄tina sunt suppurata quorum aliqua post se de
 m̄m̄ escarant in calidura et sape molit equaliter d̄ q̄
 2. j. vel q̄t̄m̄ sufficit ad operationem sup̄t̄m̄ autem p̄tina
 suppuratur in dicitur alibi addendo quid fuligine in dicitur
 dicitur talibus in dicitur alibi et de plati p̄tina dicitur

Du non de dieu inuencio qd com-
 mece le premier traitier de ceste oeuvre
 qui parle de la natoume et contieut douz
 chapitres. La premiere doctrine par le
 de la natoume des membres qmms
 vniuersels et simples. La seconde
 par des membres propres particuliers
 et compost. La premiere doctrine co-
 ntiene v. chapitres. Le premier est
 vniuersel qui parle de
 la natoume et de la nature des me-
 mbres du corps
 liure qui se intitule de vtilite des
 parties ou peuplieme chapitre y
 sont quatre vtilites de la science
 de anathoume. L'une qui est la
 tresgrande pour admiration de la
 puissance de dieu. La seconde po-
 uoir de cognoistre les parties des parties
 La tierce pour prouoquer des

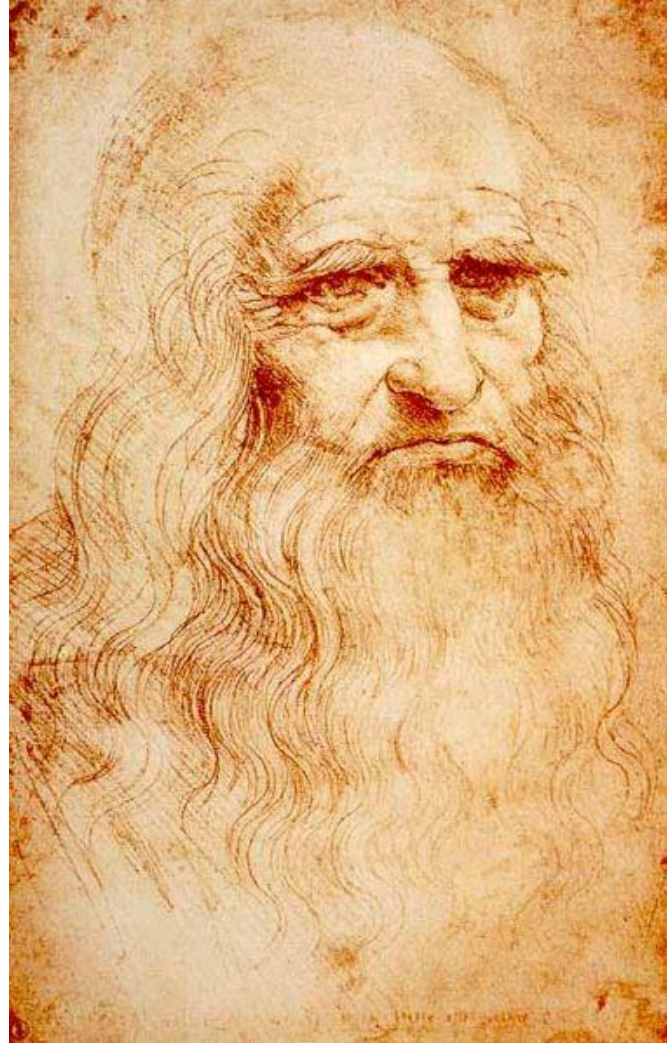
A

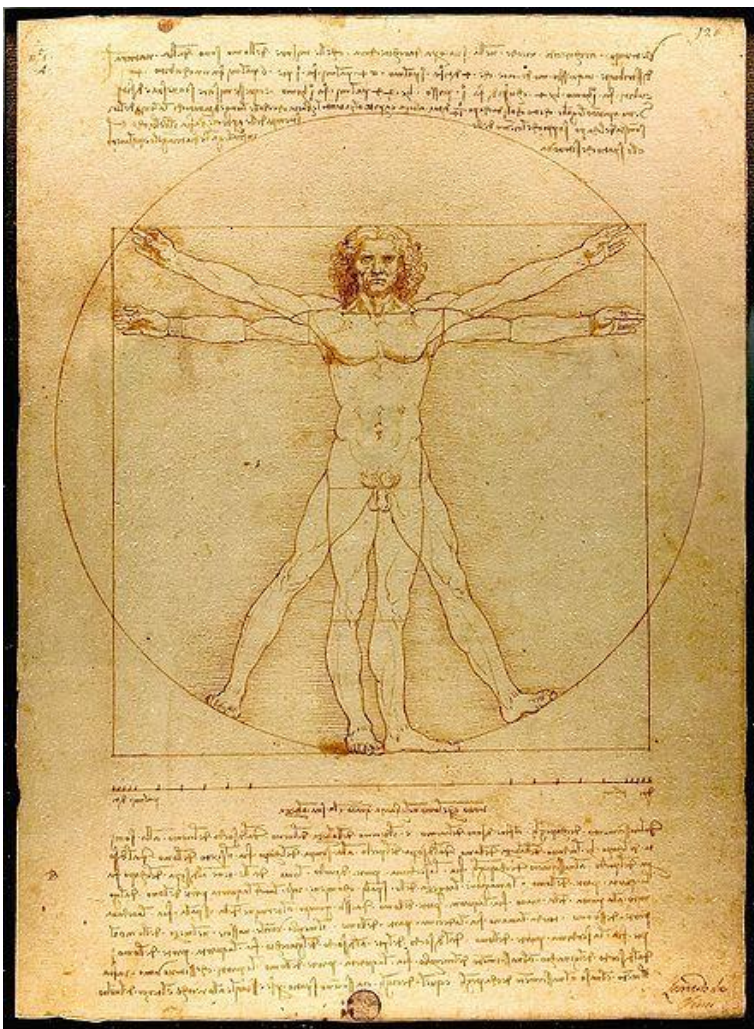
selon Galien
 maniere des medecins ou xvij

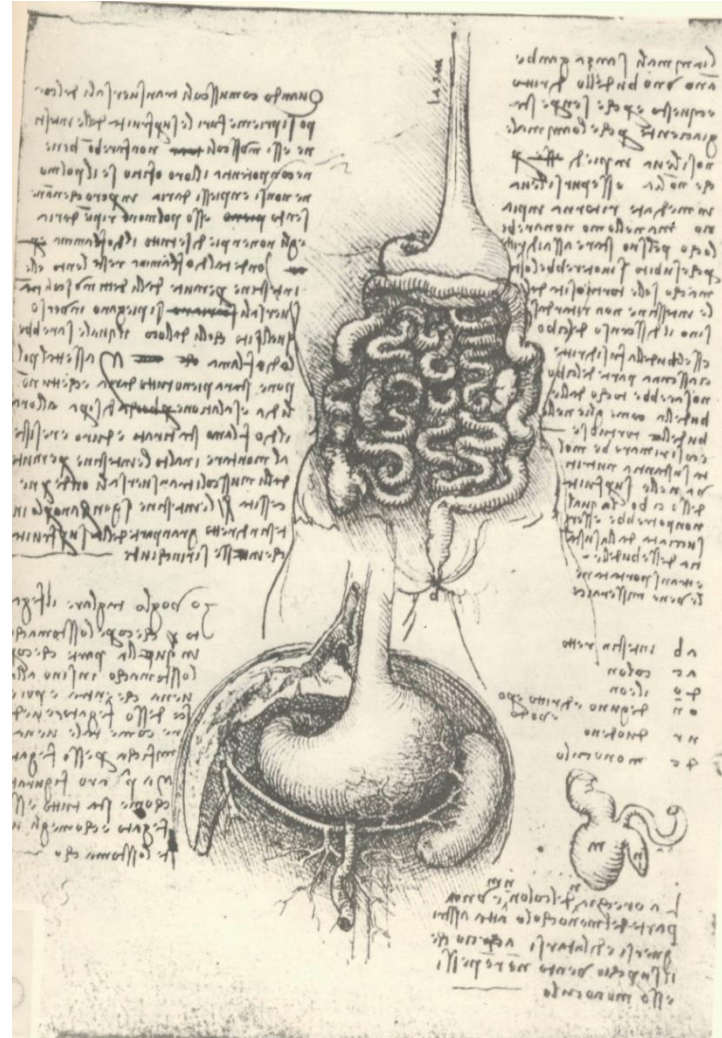
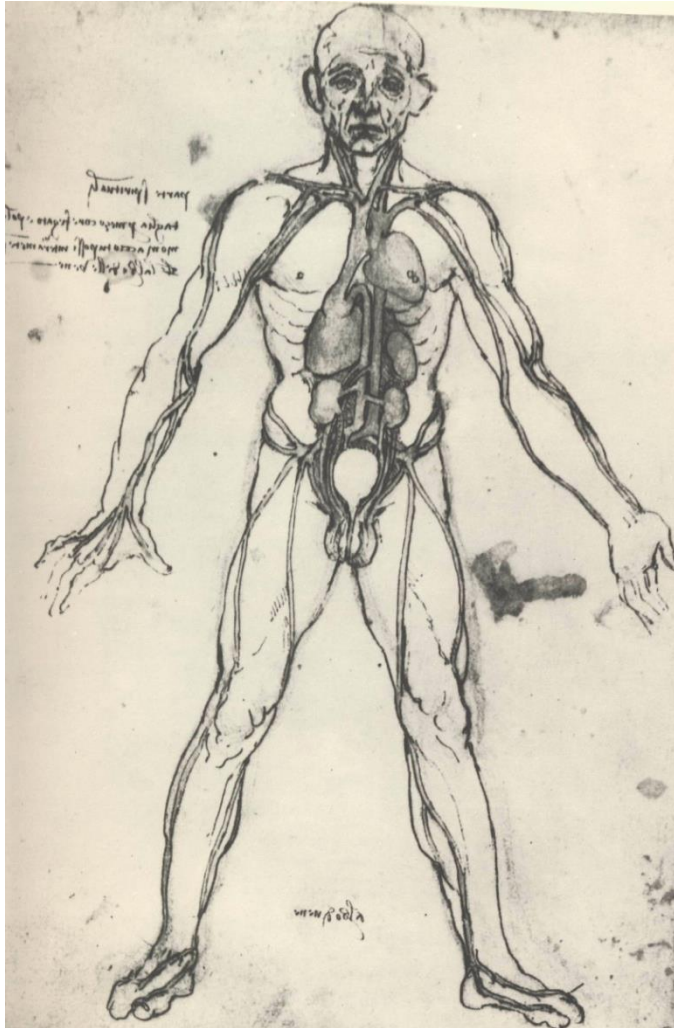
D

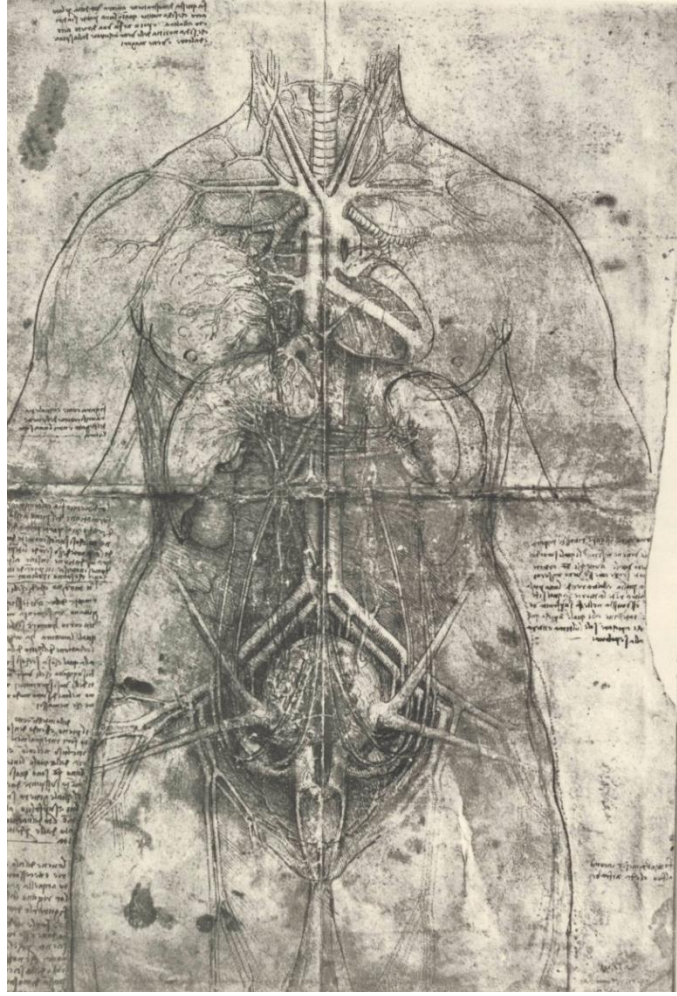
me. Felix pnapus tribuendo z feliciter
 medui gubernando Et iudeat optere
 qd fuit vtilis ad fine optimi ducendo.
Litatio huiusmodi comentariis seu
 collectiois non fuit librorum de ser si per
 omnia et pfectus. Non enim quilibet omnes
 libros habere potest. et si hinc tamen esse
 legere. z foris omnia in mente retinere.
Divina lectio delectat certis pte. Et in
 astruendis semper accurrit melio-
 ramentum faciat enim per additamenta
 fuit. **C**eterum sumus in collo-
 quantio qd vide possum qd dicitur
 et aliquid plius. **E**st etiam in
 astruendis et assumptio vniuersalis
 z pte. **D**ez qd ut ut plato erit
 al que scribuntur breui qd expedit
 summa sue et obfauit. **E**t vero que
 sanctus videtur fuisse ut dicitur est
 liber qui reprehensionem effundit.
Et propter hoc mi ad solacium

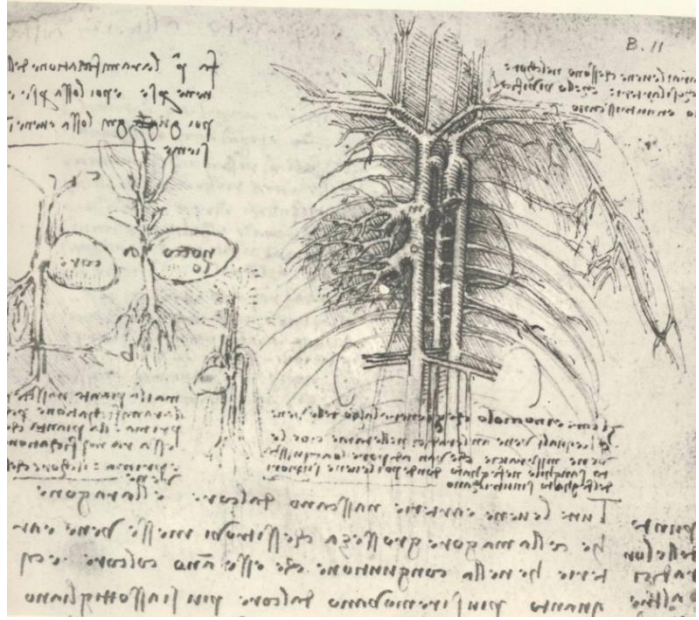
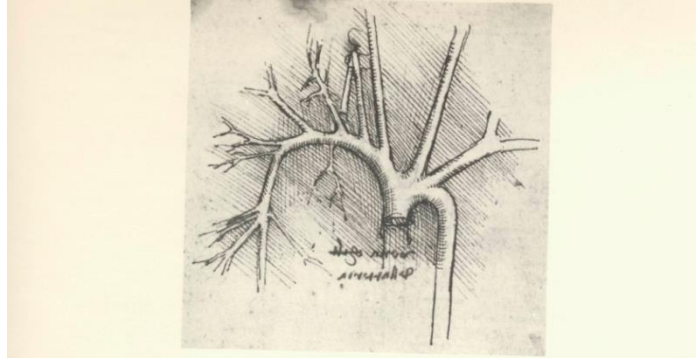
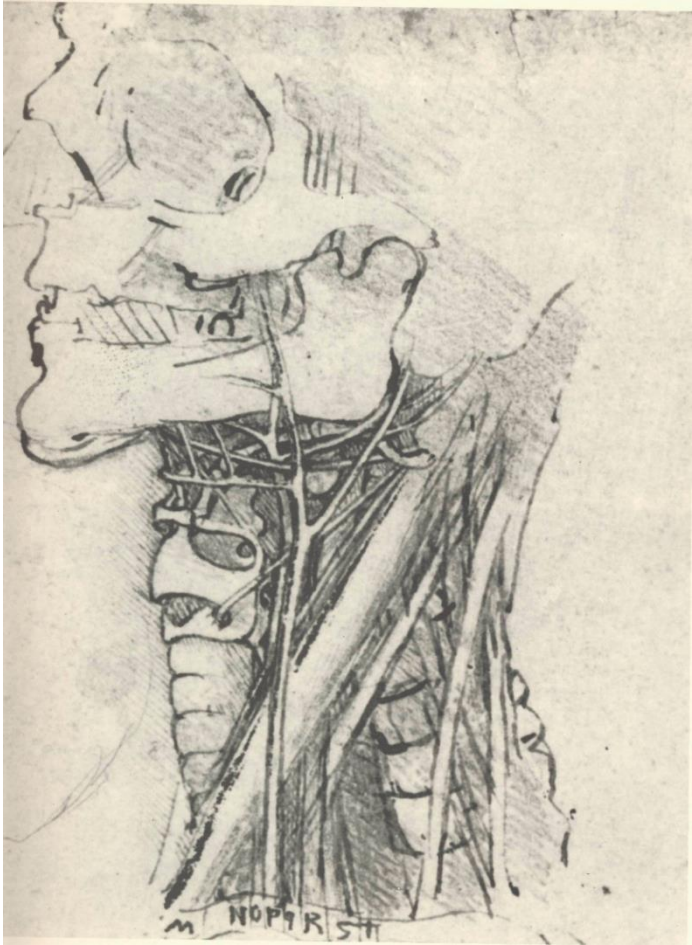
LEONARDO DA VINCI (1452-1519)

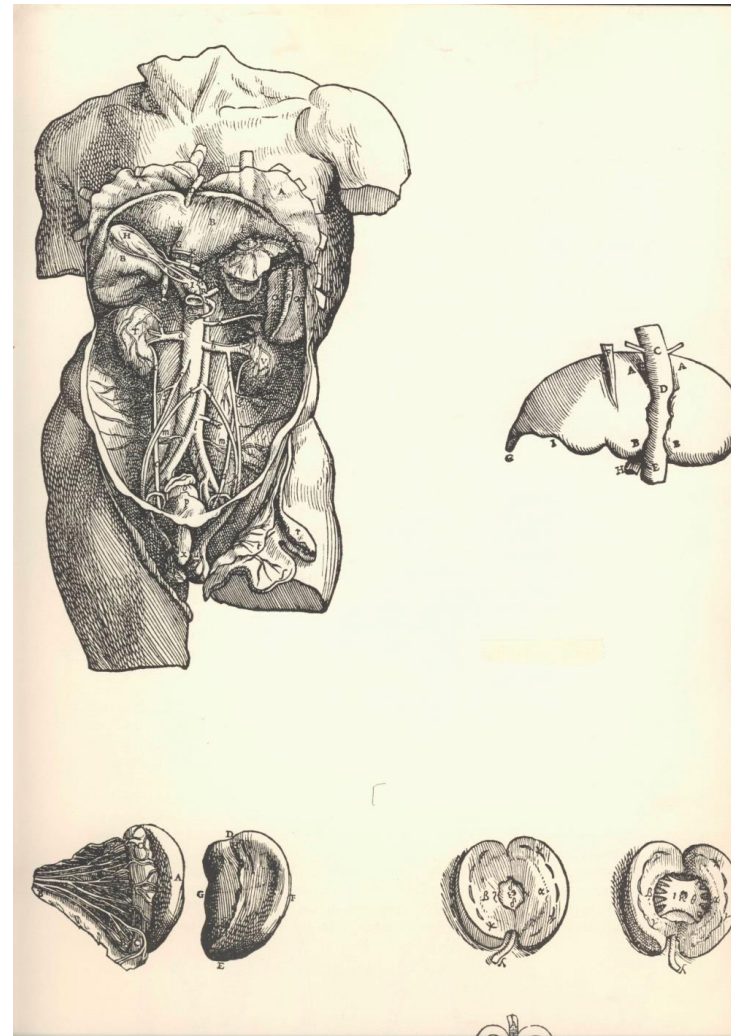
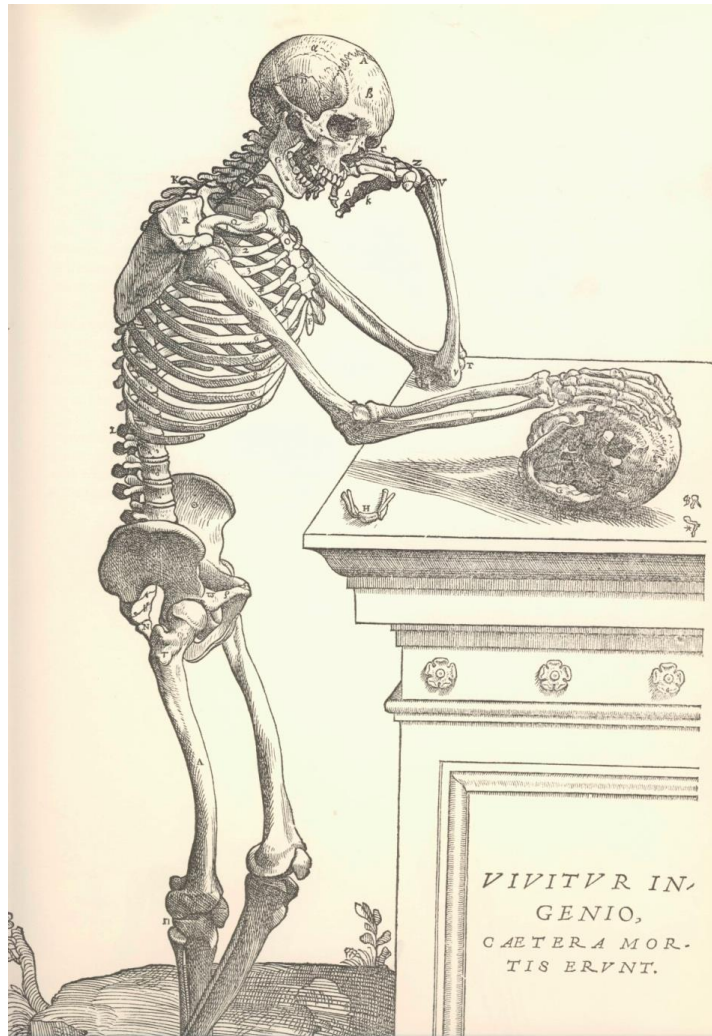

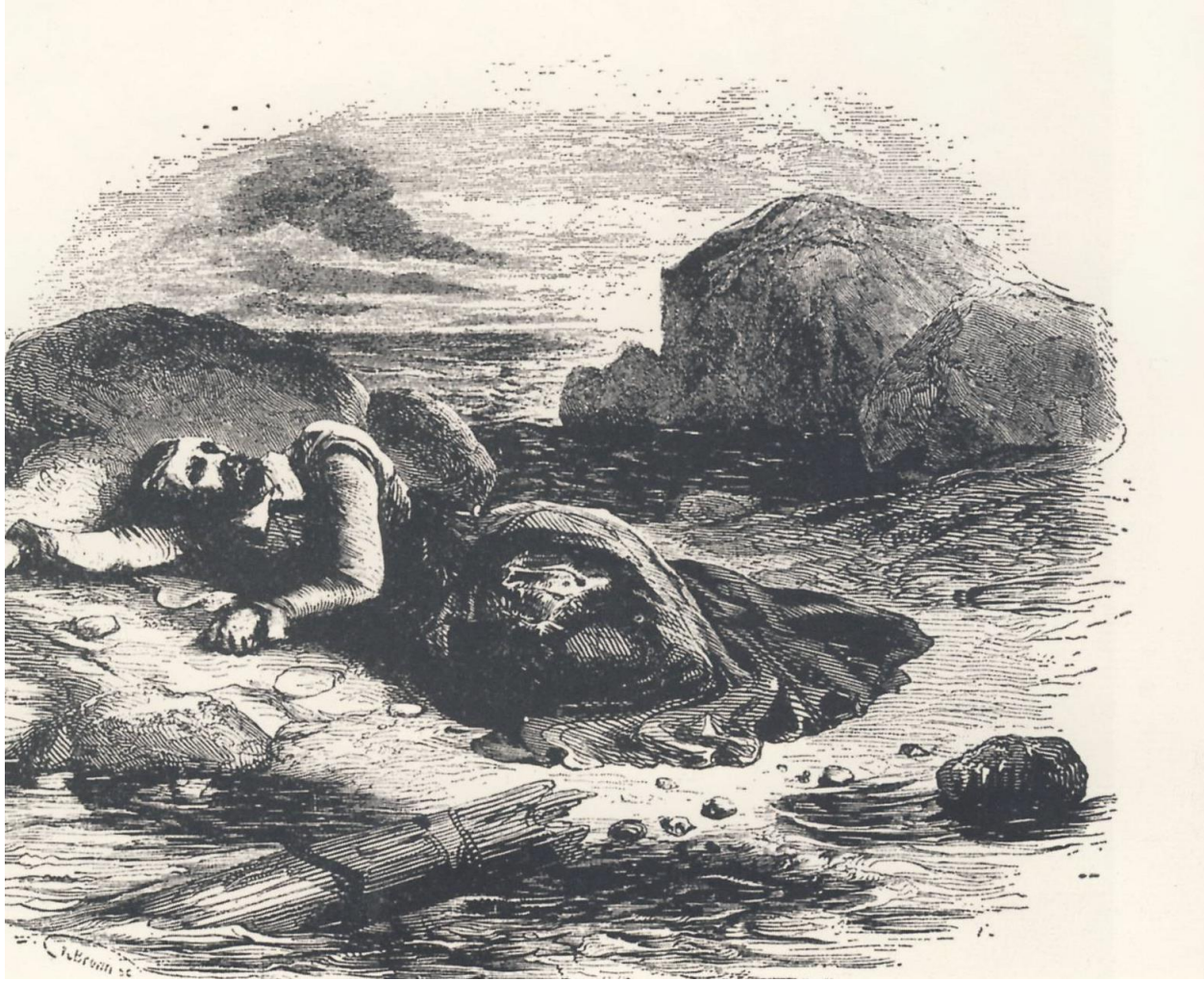

ANDREAS VESALIUS (1514-1564)

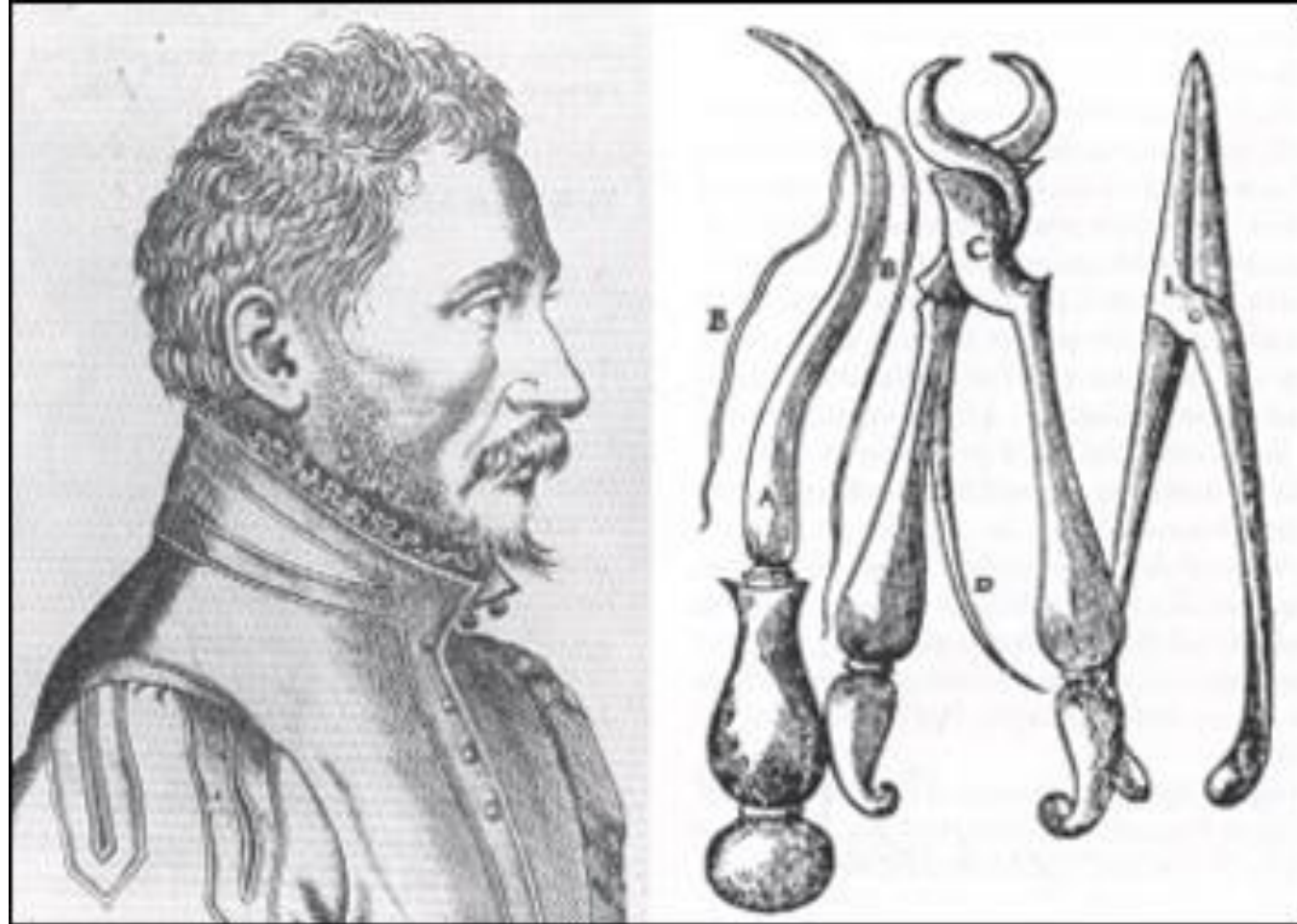

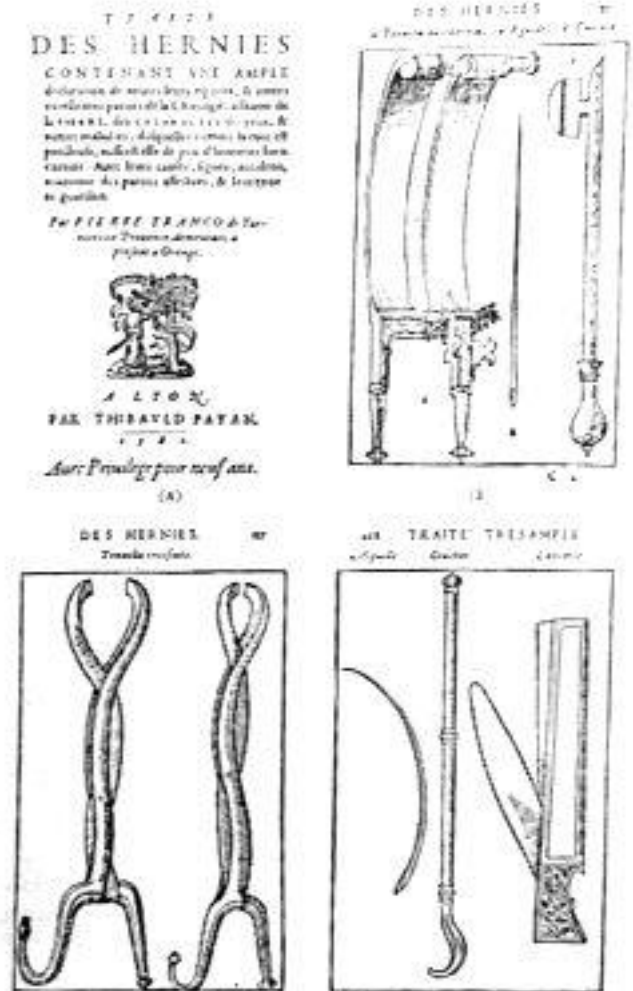

Pierre Franco (1506-1579)

Pierre Franco (1506-1579)

- Ο πρώτος που ανέτασσε χειρουργικά τις κήλες διατηρώντας τους όρχεις.
- Εφηύρε κηλεπίδεσμους, αλλά ταυτόχρονα πραγματοποίησε επεμβάσεις καταρράκτη.

Ambroise Paré (1510 – 1590)

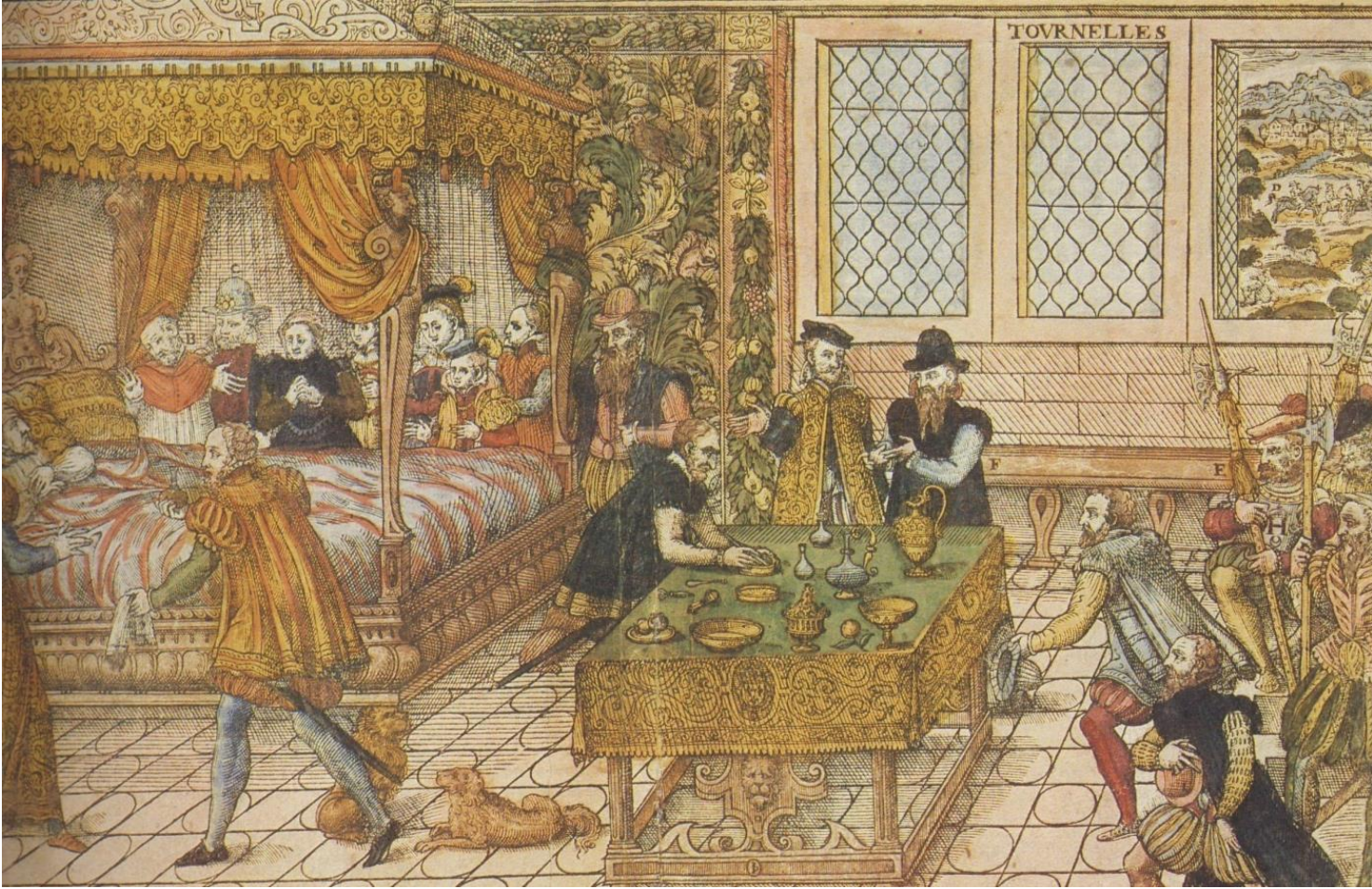
Ambroise Paré (1510 – 1590)

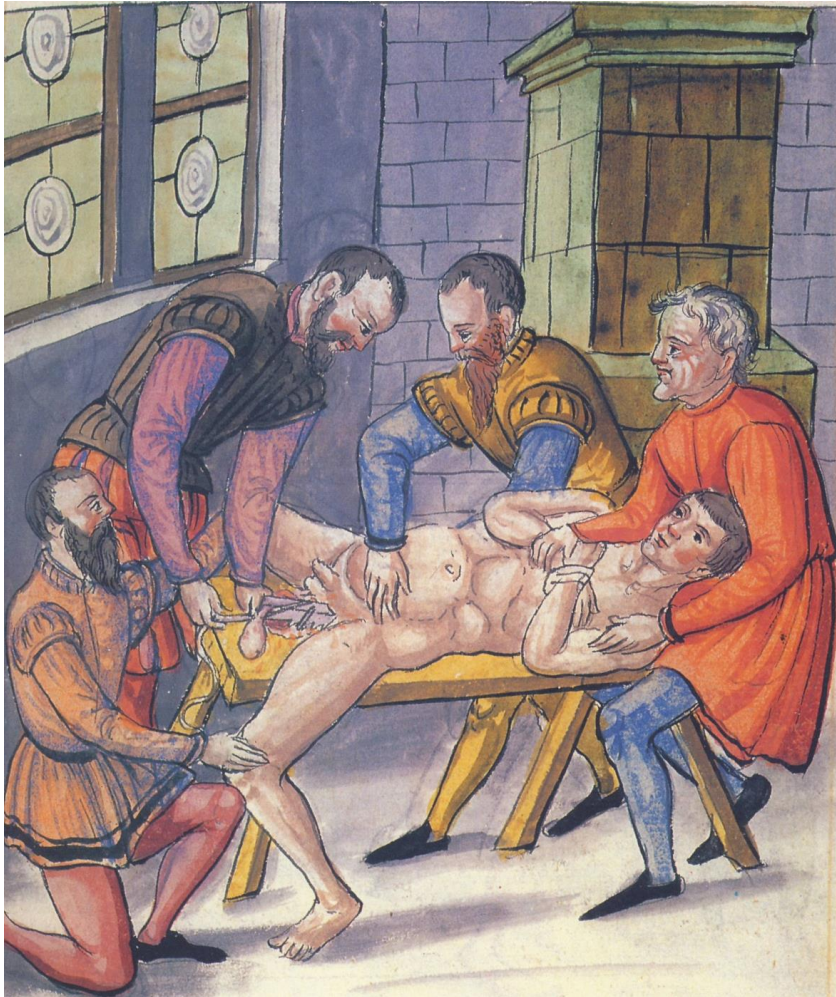
Ambroise Paré (1510 – 1590)

Ambroise Paré (1510 – 1590)

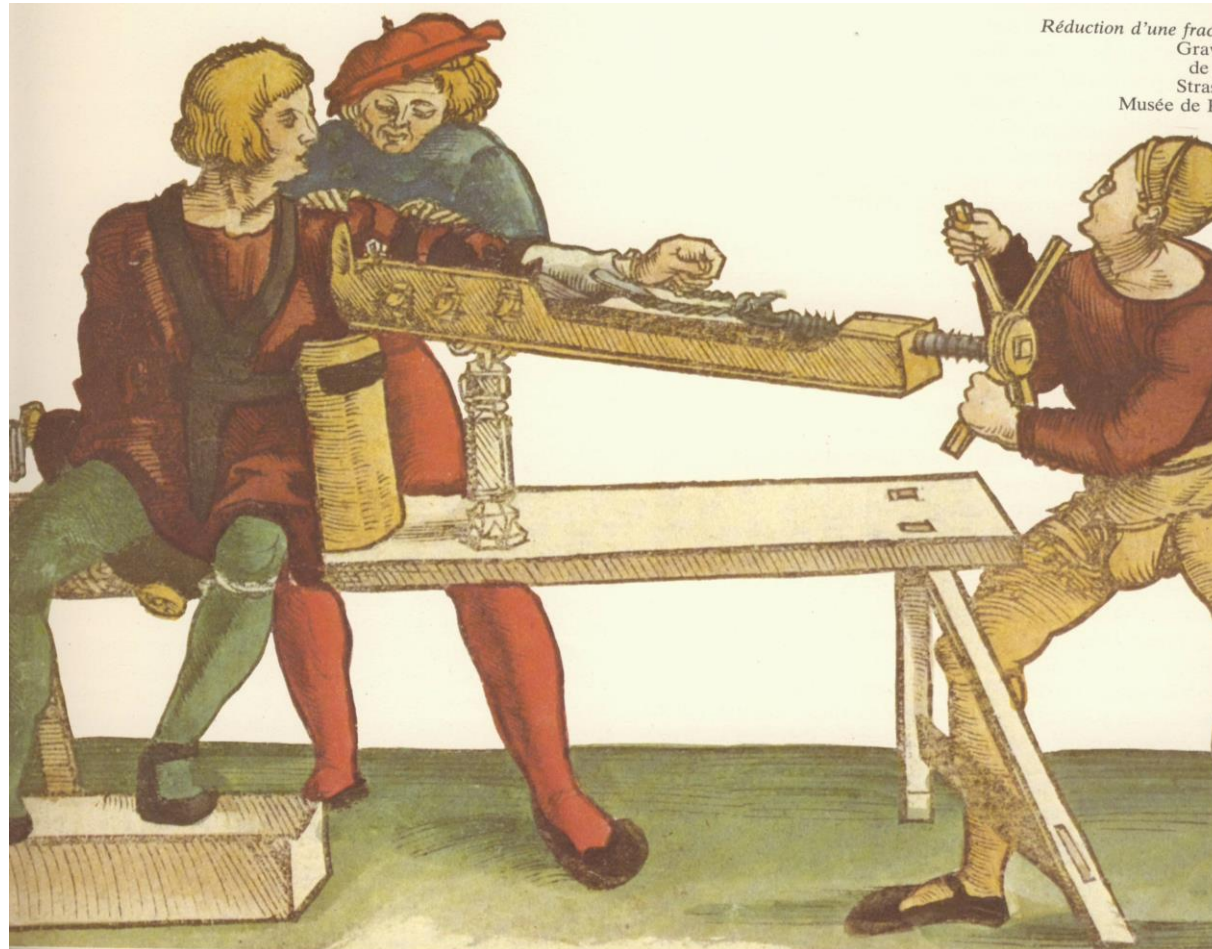

Ambroise Paré (1510 – 1590)

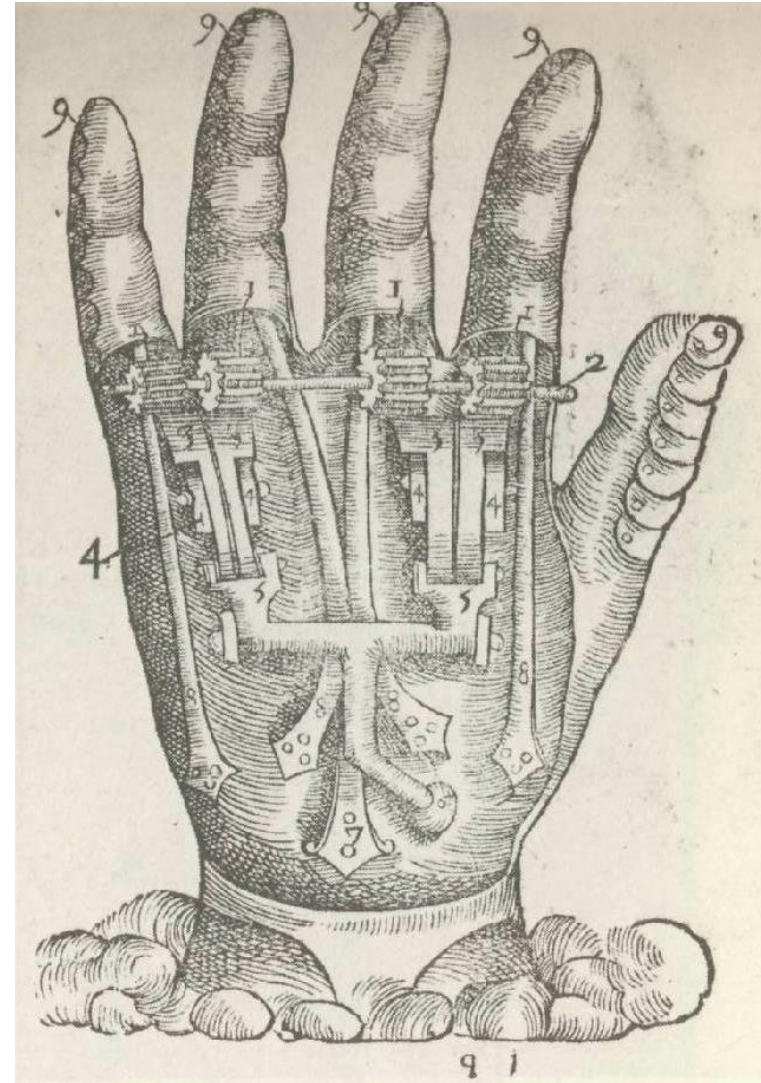
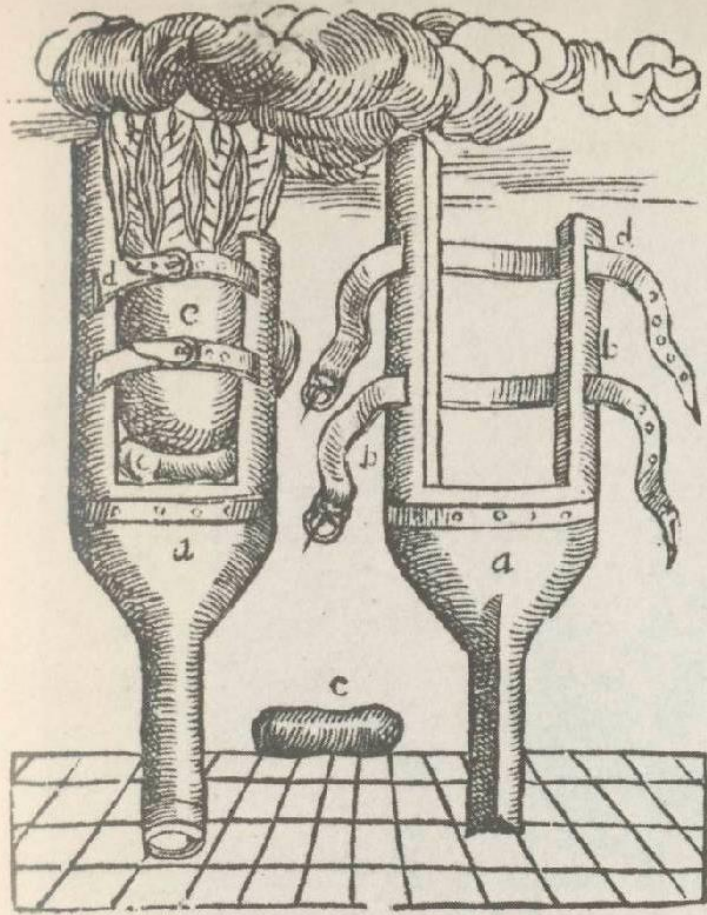
Ambroise Paré (1510 – 1590)

Ambroise Paré (1510 – 1590)

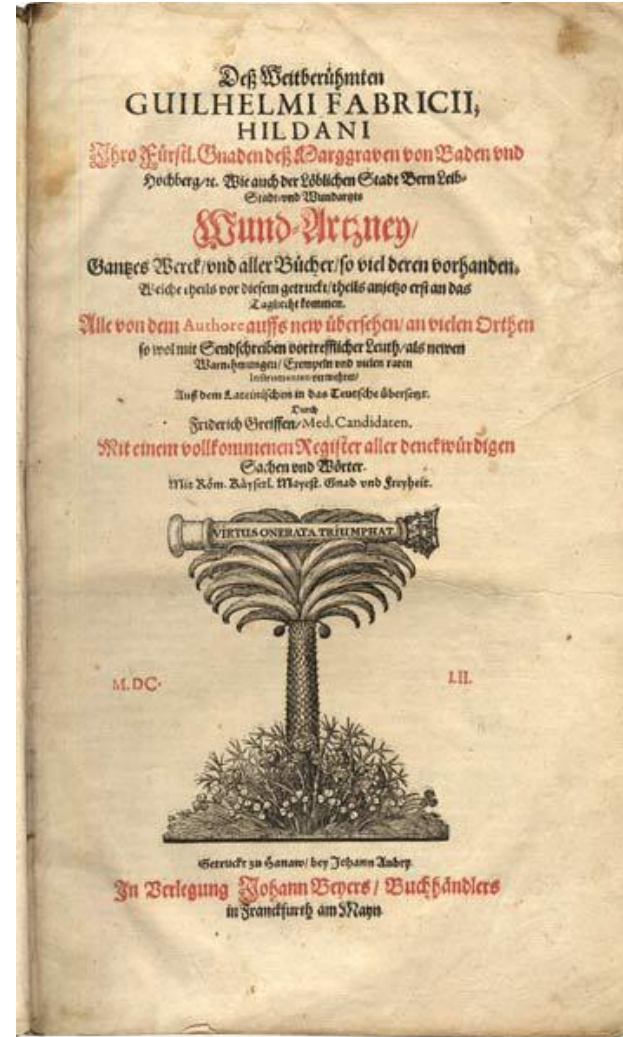
Lambe de bois pour les pauvres.

Gasparo Tagliacozzi (1545-1599)

Wilhelm Fabricius von Hilden (1560-1634)

Wilhelm Fabricius von Hilden (1560-1634)

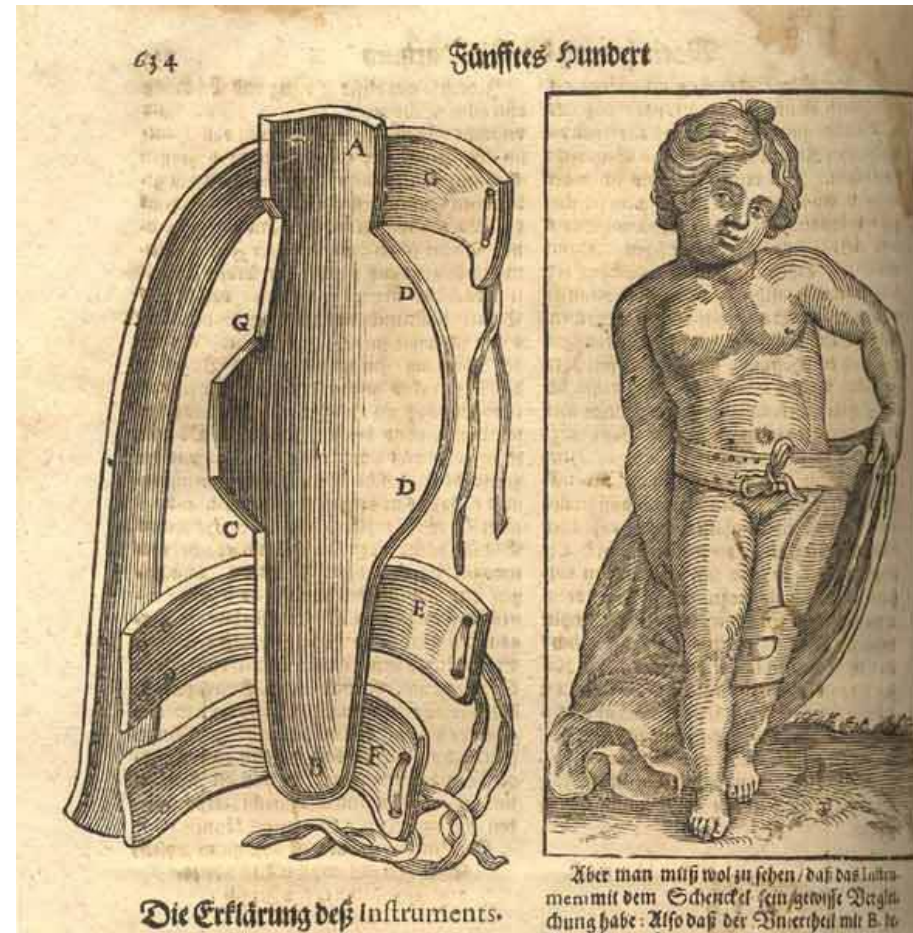
Wilhelm Fabricius von Hilden (1560-1634)

Wann aber die Nerven so zu ruck gezogen vnd
das Knye gebogen ist / daß der Krancke solches
nicht außrecken kan / so muß man den Kran-
cken auff den Boden des Gemachs setzen / den

Schenckel aber in die höhe heben/ daß er an den
Banc/an dem Dreß/wo er außgehölet ist / ange-
macht werde/wie die nachfolgende Fi-
gur außweiset.

Wilhelm Fabricius von Hilden (1560-1634)

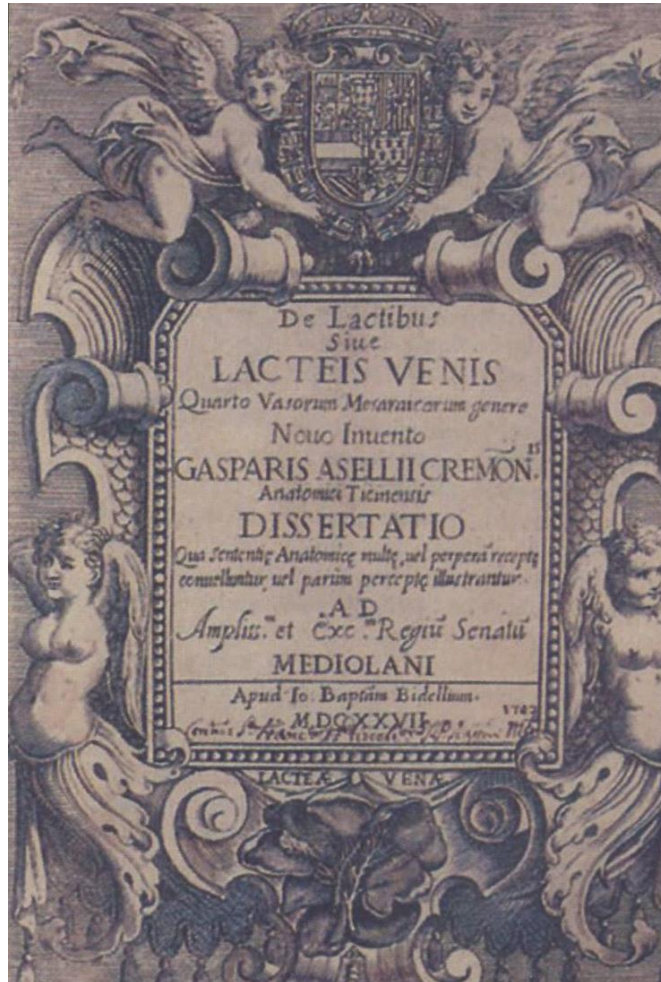
Wilhelm Fabricius von Hilden (1560-1634)

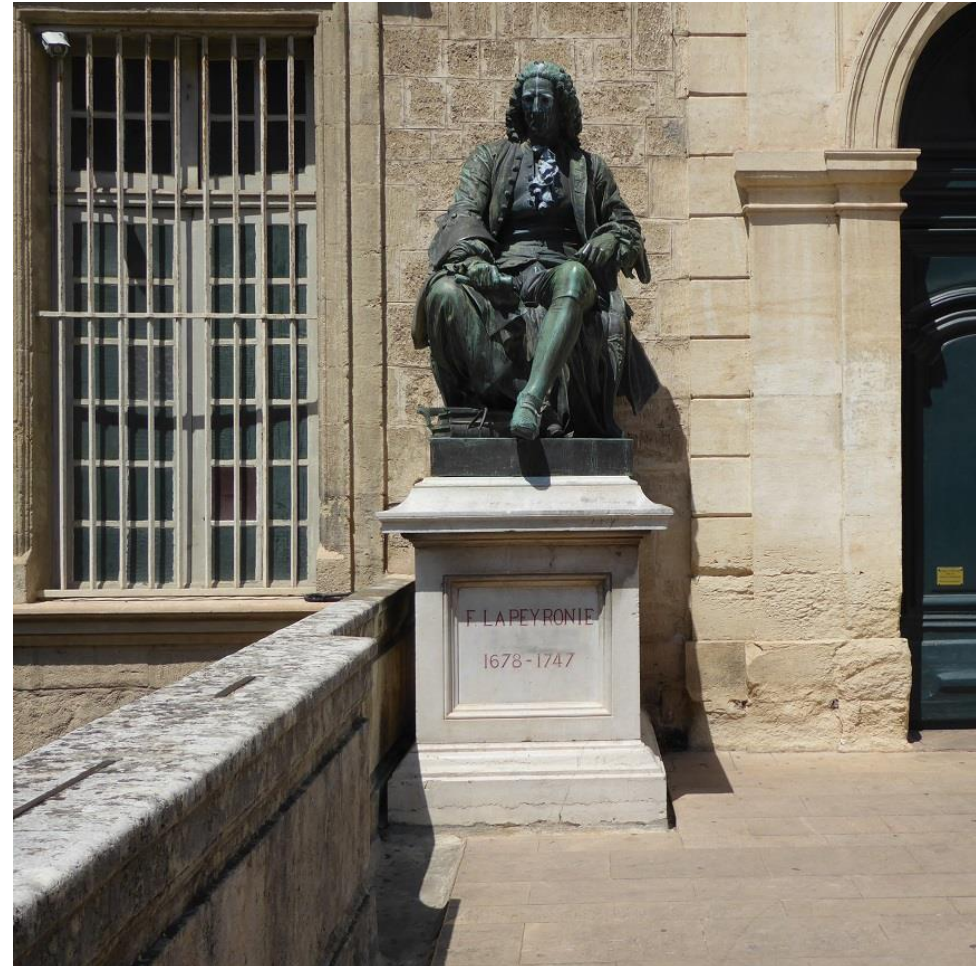
Gasparo Aselli (1581-1626)

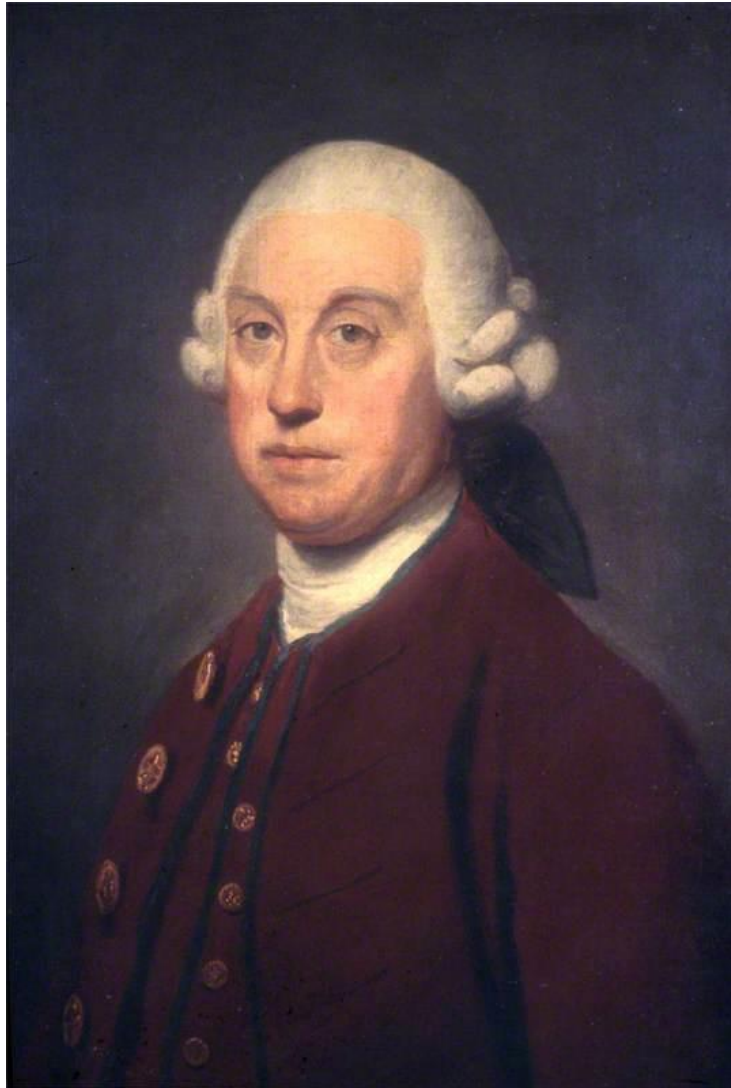
Gasparo Aselli (1581-1626)

François Gigot de la Peyronie (1678-1747)

Percival Pott (1714-1788)

John Hunter (1728-1793)

Ο θεμελιωτής της σύγχρονης χειρουργικής. Καθιέρωσε την πειραματική χειρουργική. Ιδρυτής του Κολεγίου Χειρουργών του Λονδίνου

John Hunter (1728-1793)

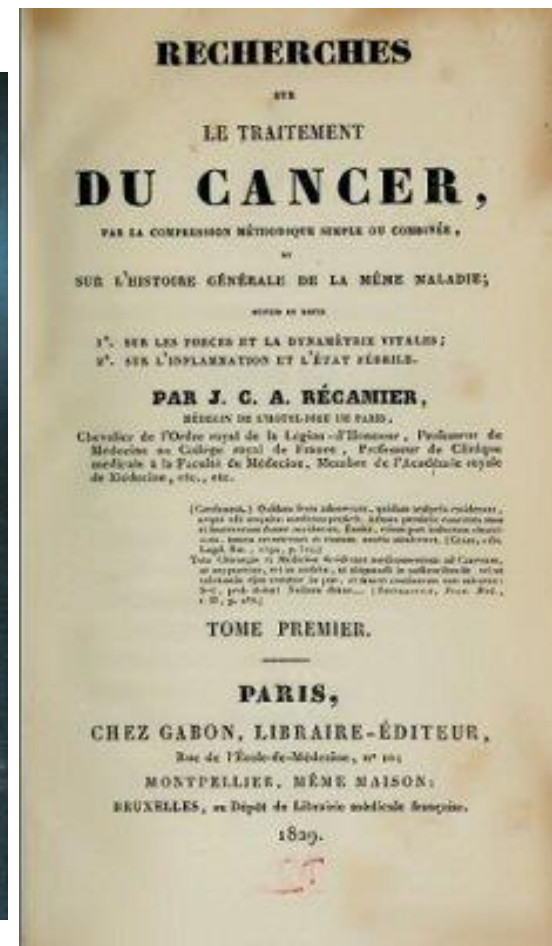
Pierre-Joseph Desault (1738-1795)

Ο πρώτος που πραγματοποίησε με
επιτυχία την ημιθυρεοειδεκτομή

Joseph-Claude-Anthelme Récamier (1774-1852)

Guillaume Dupuytren (1777-1835)

Ο άριστος των χειρουργών και ο χειρότερος των ανθρώπων.

Εισήγαγε την ανατομοκλινική μέθοδο στη χειρουργική.

Antoine-Joseph Jobert de Lamballe (1799-1867)

Antoine-Joseph Jobert de Lamballe (1799-1867)

- Αποκλήθηκε «πρίγκιπας της χειρουργικής». Γεννήθηκε στο Matignon του Lamballe, στη Γαλλία. Το 1828, τελείωσε την ιατρική και έλαβε το διδακτορικό του με τη διατριβή *Hémorroïdes et quelques observations* (Αιμορροΐδες και μερικά ιστορικά).
- Το 1829, έλαβε την πρώτη υφηγεσία του και το 1830 τη δεύτερη. Από τα έργα του ξεχωρίζουν τα, *Plaies d'armes à feu, mémoire sur la cautérisation et description d'un spéculum à bascule* (1833), *De la réunion en chirurgie* (1864), *Traité théorique et pratique des maladies chirurgicales du canal intestinal* (1829), *Traité de chirurgie plastique* (1849). Οι κυριότεροι σταθμοί της σταδιοδρομίας του είναι: Το 1829, χειρουργός του ρυθμιστικού κέντρου των νοσοκομείων.
- Το 1831, χειρουργός στο νοσοκομείο St Louis και επισκέπτης ιατρός του βασιλιά Louis-Philippe. Το 1853, χειρουργός στο Hôtel-Dieu. Το 1854, καθηγητής κλινικής χειρουργικής στο Hôtel-Dieu. Το 1865, συνταξιοδοτείται και την ίδια χρονιά εγκλείεται στην ιδιωτική ψυχιατρική κλινική του δόκτορα Blanche λόγω παραφροσύνης οφειλόμενης σε γενικευμένη προϊούσα παράλυση, συνεπεία σύφιλης που είχε κολλήσει κατά τη διάρκεια εγχειρήσεως από τρύπημα στο δάκτυλο.
- Η πρώτη εκδήλωση της νόσου παρουσιάστηκε στην τράπεζα Ρότσιλντ των Παρισίων: τη στιγμή που ένας ταμίας βγάζει από περιέργεια το κεφάλι του από την τρύπα του γκισέ, ο Ζομπέρ αρπάζοντας τον από τα δύο αυτιά τον τραβά με όλες του τις δυνάμεις, όπως σε ένα τοκετό και φωνάζει «Νάτο το παιδί έρχεται». Υπήρξε μέλος και πρόεδρος της Ακαδημίας της Ιατρικής, καθώς και μέλος της Ακαδημίας των Επιστημών (διαδεχθείς τον François Magendie).
- Υπήρξε μεγάλος σπεσιαλίστας στην επανορθωτική χειρουργική καθώς και στη χειρουργική του εντέρου, της μήτρας και των εξαρτημάτων της. Είναι ο πρώτος γάλλος χειρουργός που χρησιμοποίησε ως αναισθητικό τον αιθέρα.

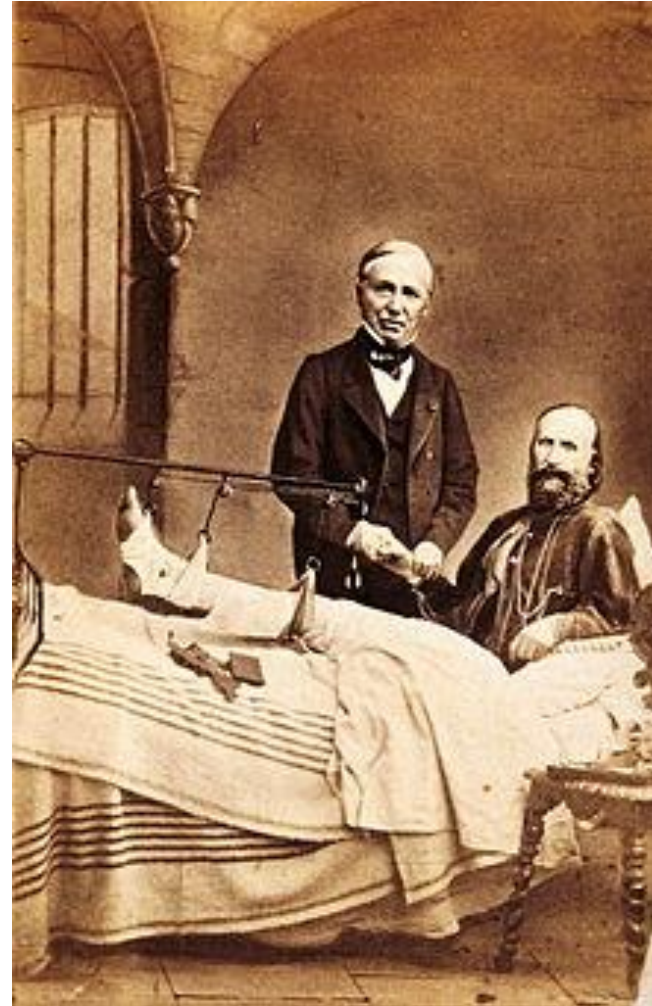
Auguste Nélaton (1807-1873)

- Διάσημος γάλλος χειρουργός. Απέκτησε τεράστια πελατεία λόγω των αναίμακτων επεμβάσεών του και της μεγάλης ακρίβειας των τεχνικών του.
- Διετέλεσε θερράπων χειρουργός του Ναπολέοντα Γ' (1807-1873). Χάρη στη μέθοδο αντισηψίας του Λίστερ, πραγματοποίησε το 1850 επιτυχημένη (κατά τύχη αφού οι ομάδες αίματος δεν είχαν ακόμη ανακαλυφθεί) μεταγγιση σε γυναίκα μετά τον τοκετό. Χρησιμοποίησε στην αναισθησία το πρωτοξείδιο του αζώτου (το ιλαρό αέριο) και επινόησε πολλά χειρουργικά εργαλεία.
- Το 1839, κωδικοποίησε την τεχνική της ειλεοστομίας. Το 1844, δημοσίευσε το *Elément de chirurgie* (Στοιχείο χειρουργικής) και το 1851 το *Leçons sur l'hématocèle retro-utérin* (Μαθήματα επί της οπισθο-μητριαίας αιματοκήλης). Το 1852, περιέγραψε την «ξεχωριστή πάθηση των οστών του ποδιού», που γνωρίζουμε σήμερα ότι αντιστοιχεί στην «ελκο-ακρωτηριαστική ακροπάθεια» («acropathie ulcéro-mutilante») η «διατιτραίνουσα νόσο του πέλματος». Το 1860, επινόησε τον πασίγνωστο μαλακό και εύκαμπτο ουρηθρικό καθετήρα από καουτσούκ.
- Επίσης είναι γνωστός ο «χειρισμός του Νέλατον», που συνίσταται σε τεχνική ανατάξεως του κατάγματος της γνάθου την οποία ο Νέλατον ανακάλυψε μελετώντας το έργο *Περί άρθρων* του Ιπποκράτη.
- Έχουμε ακόμη, το «σημείο του Νέλατον» (βλάβη του κερκιδικού νεύρου στα κατάγματα του βραχίονα), τον «όγκο του Νέλατον» (τεράτομα του κοιλιακού τοιχώματος) και τη «γραμμή του Νέλατον» (που ξεκινά από την πρόσθια άνω λαγόνια άκανθα και φθάνει στο ισχίο διερχόμενη από το μεγάλο τροχαντήρα). Υπήρξε μεγάλος ελληνοιστής.
- Πέθανε από τη «νόσο του Richard Bright» («χρόνια σπειραματονεφρίτιδα»).

Auguste Nélaton (1807-1873)

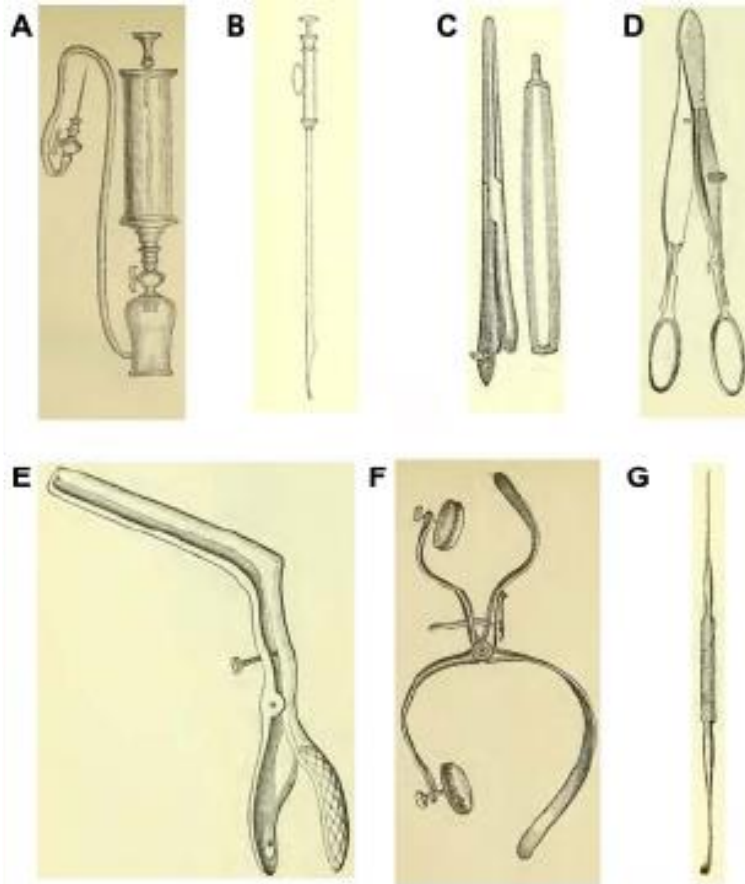
Απέκτησε μεγάλη φήμη όταν κατάφερε να σώσει το πόδι του μεγάλου ιταλού πολιτικού Garibaldi, εξαιρώντας τη σφαίρα, πράγμα που δεν είχαν καταφέρει άγγλοι και ρώσοι χειρουργοί, οι οποίοι συνιστούσαν τον ακρωτηριασμό.

Samuel David Gross (1805-1884)

Samuel David Gross (1805-1884)

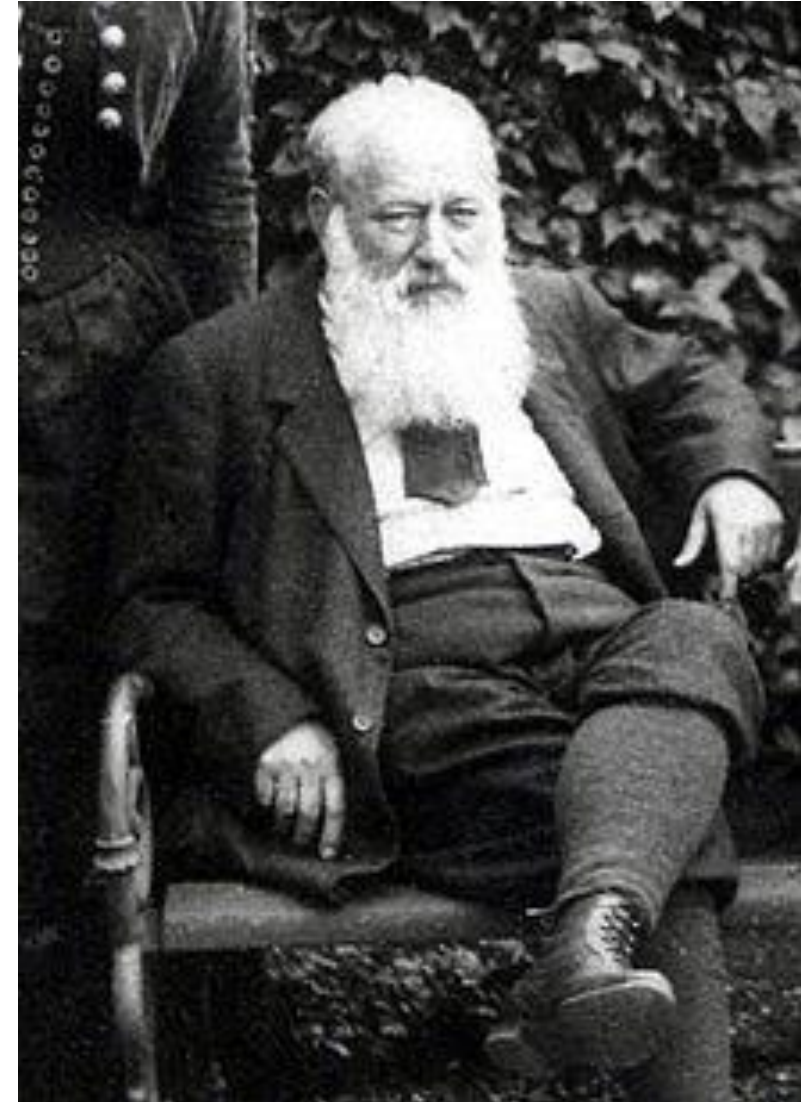

Medical instruments designed by Samuel David Gross: (A) blood transfusion apparatus, (B) urethrotome, (C) arterial compressor, (D) enterotome, (E) urethral dilator, (F) metal tourniquet for compressing the vessels of the extremities in amputation, and (G) instrument for extracting foreign bodies from the nose and ear.

Christian-Albert-Theodor Billroth (1829-1894)

- Σπούδασε ιατρική στο Βερολίνο (1852), όπου και ξεκίνησε την άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος. Ξεκίνησε να δουλεύει με το μικροσκόπιο, όπως ο Lister, άρχισε τη συλλογή χειρουργημένων όγκων και έγινε καθηγητής χειρουργικής και ιστολογίας το 1856.
- Δημοσίευσε το έργο του *Μικροσκοπική μελέτη της δομής ασθενικών ανθρώπινων ιστών*, που τον έκανε τόσο γνωστό, ώστε να του προταθεί η θέση του καθηγητή παθολογίας στο Greifswald το 1858. Αρνήθηκε, γιατί η θέση του καθηγητή χειρουργικής στη Ζυρίχη, το 1860, ταίριαζε στην πορεία που ο ίδιος έχει οραματιστεί. Στη Ζυρίχη δημοσίευσε το κλασικό του πλέον έργο *Γενική χειρουργική παθολογία και θεραπεία* (1863).
- Ταυτόχρονα, εισήγαγε την έννοια των κλινικών ελέγχων, τη δημοσίευση των αποτελεσμάτων, γεγονός το οποίο αυτόματα οδήγησε στην ειλικρινή συζήτηση για τη νοσηρότητα, θνητότητα και αξιολόγηση των επιστημονικών τεχνικών και μεθόδων.
- Διορίστηκε καθηγητής χειρουργικής στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης το 1867. Ακολούθησαν επεμβάσεις και μέθοδοι που τον έκαναν γνωστό παγκοσμίως. Χρησιμοποιούσε πάντα τις πιο απλές συσκευές και όργανα και ακολούθησε μία θεωρητικά ορθή επιστημονική πορεία με την οποία οδήγησε τη χειρουργική σε νέα μονοπάτια. Έδωσε ιδιαίτερη προσοχή στη μελέτη της επούλωσης των πληγών, της ανάπτυξης των οιδημάτων και των όγκων, καθώς και τη θεραπεία των πληγών.
- Γνώρισε μεγάλη επιτυχία επιχειρώντας να κάνει πλαστικές επεμβάσεις στο πρόσωπο, όπως ρινοπλαστική, χρησιμοποιώντας κρημούς από άλλα μέρη του σώματος ή από το πρόσωπο. Παρά την επιμονή του στη θεωρητική επίλυση επιστημονικών θεμάτων, διέπρεψε και στην πράξη εκτελώντας επιτυχώς δύσκολες χειρουργικές επεμβάσεις όπως την πρώτη οισοφαγεκτομή (1871), την πρώτη λαρυγγεκτομή (1873), και φυσικά την πιο φημισμένη από όλες, την πρώτη επιτυχή γαστρεκτομή (1881) για καρκίνο του στομάχου.
- Ανάμεσα στους μαθητές του ήταν αυθεντίες, όπως ο Alexander von Winiwarter, ο Jan Mikulicz-Radecki και ο John B. Murphy. Οι ριζικές εγχειρήσεις του William Halsted επηρεάστηκαν πολύ από αυτές του Billroth. Φημιζόταν για την φιλευσπλαχνία του. Θεωρείται ως πρωτοπόρος της χειρουργικής ογκολογίας.

Jules-Émile Péan (1830 -1898)

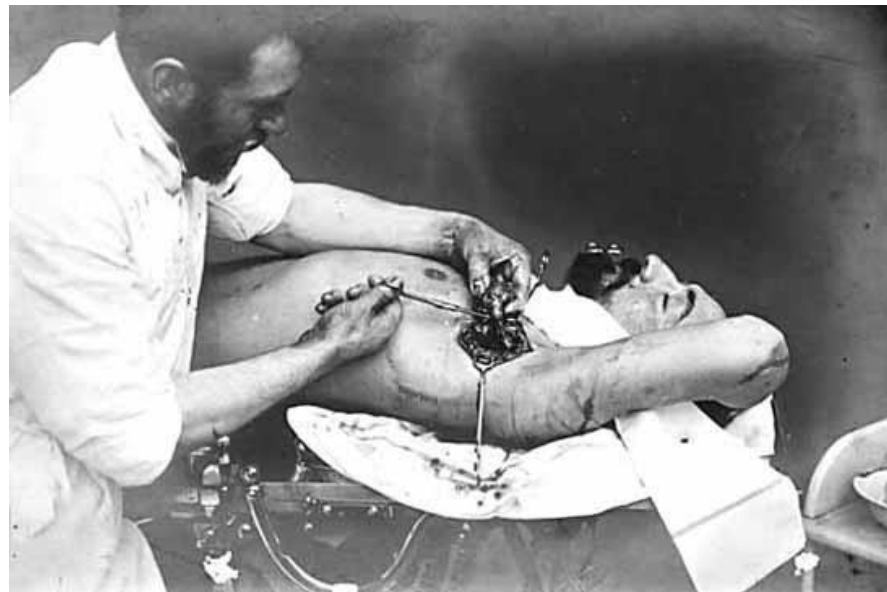

Eugène-Louis Doyen (1859–1916)

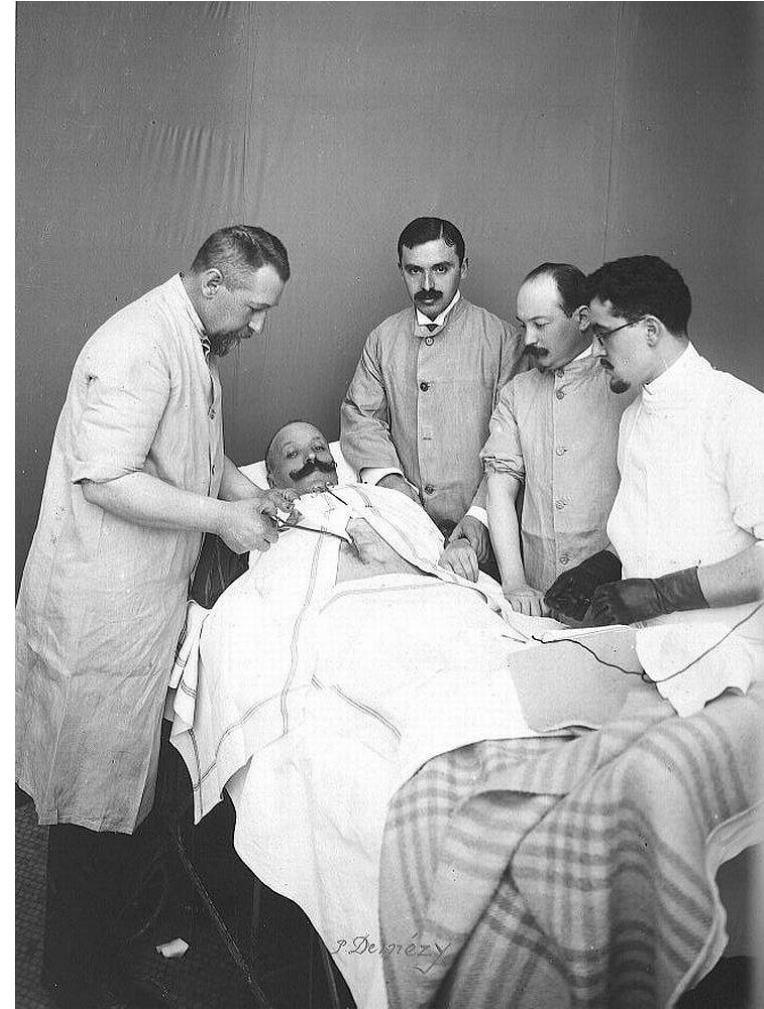
- Σπούδασε ιατρική στο Παρίσι, τη Γερμανία και την Αυστρία. Υπήρξε εξάιρετος χειρουργός εκτελώντας δύσκολες επεμβάσεις όπως υστερεκτομή, θυρεοειδεκτομή και διαχωρισμό σιαμαίων καθώς και σπουδαίος εφευρέτης και πρωτοπόρος της κινηματογράφησης χειρουργικών επεμβάσεων.
- Ωστόσο, έγινε ευρύτερα γνωστός λόγω των ηθικά και επιστημονικά απαράδεκτων μεθόδων που χρησιμοποίησε για την αντιμετώπιση του καρκίνου.
- Το 1903, ο Doyen ανακοίνωσε επίσημα την τελειοποίηση του αντικαρκινικού εμβολίου και ορού που είχε κατασκευάσει και την ταυτοποίηση του παθογενετικού παράγοντα του καρκίνου, τον οποίο ονόμασε «micrococcus neoformans». Ο ενθουσιασμός για τη νέα ανακάλυψη δεν διήρκεσε πολύ καθώς τα αποτελέσματα ίασης που είχε αρχικά παρουσιάσει ο Doyen αποδεικνύονταν εφήμερα.
- Αξίζει να αναφεθεί πως ο «αντικαρκινικός ορός» του Doyen είχε υποστηρικτές έως το 1914, ενώ στην Ελλάδα χρησιμοποιήθηκε σε αριθμό ασθενών από τον καθηγητή Νικόλαο Αλιβιζάτο (1876-1945), ο οποίος είχε διατελέσει μαθητής του και είχε παρακολουθήσει πολλές από τις έρευνες του Doyen στην κλινική του στη Γαλλία.

Eugène-Louis Doyen (1859–1916)

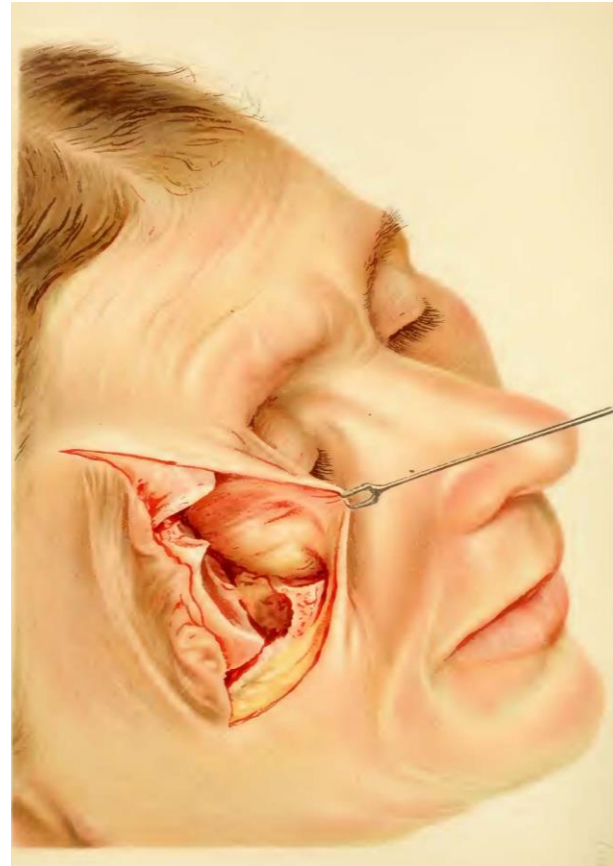
Eugène-Louis Doyen (1859–1916)

Eugène-Louis Doyen (1859–1916)

Rudolf Ulrich Krönlein (1847–1910)

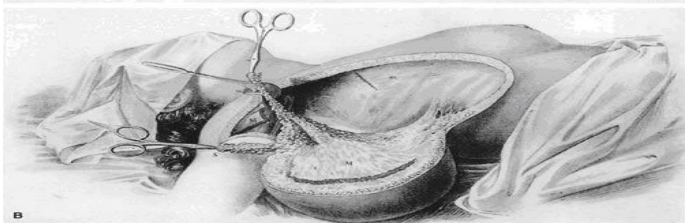
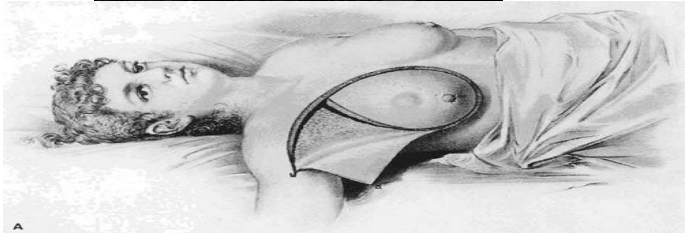
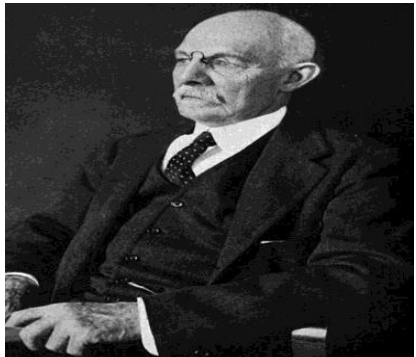
Rudolf Ulrich Krönlein (1847–1910)

- **Krönlein's Surgical Innovations**

- **1.**First intentional partial resection of the lung in 1883
- **2.**First official appendectomy in the history of surgery in 1884
- **3.**Krönlein's partial gastrectomy in 1887
- **4.**'Krönlein Operation' introduced in 1889 for retrobulbar pathologies
- **5.**Krönlein's surgical treatment of renal cancer and of renal pathologies
- **6.**Krönlein's anatomy lessons for the surgical approach of pancreas
- **7.**Krönlein's techniques for the best access to the pharyngeal carcinomas
- **8.**'Krönlein's hernia', an inguinal hernia having a double sac, one in the inguinal canal and the other projecting from the internal inguinal ring in the subperitoneal tissues
- **9.**'Krönlein shot', a high velocity gunshot wound to the head which provokes evisceration of brain
- **10.**Krönlein's simple craniometer consisted of six metal clasps

William Halsted (1852-1922)

Emil Theodor Kocher (1841 – 1917)

Emil Theodor Kocher (1841 – 1917)

- Πρωτοπόρος στη χειρουργική του θυρεοειδούς, του πεπτικού συστήματος (Χειρισμός Kocher) και των κηλών
- Ενδιαφέρον για τη νευροχειρουργική, όπου στην ομάδα του θήτευσε και ο Harvey Williams Cushing (1869 –1939)
- Εφευρέτης χειρουργικών εργαλείων
- Του απονεμήθηκε το Nobel Ιατρικής ή Φυσιολογίας το 1909

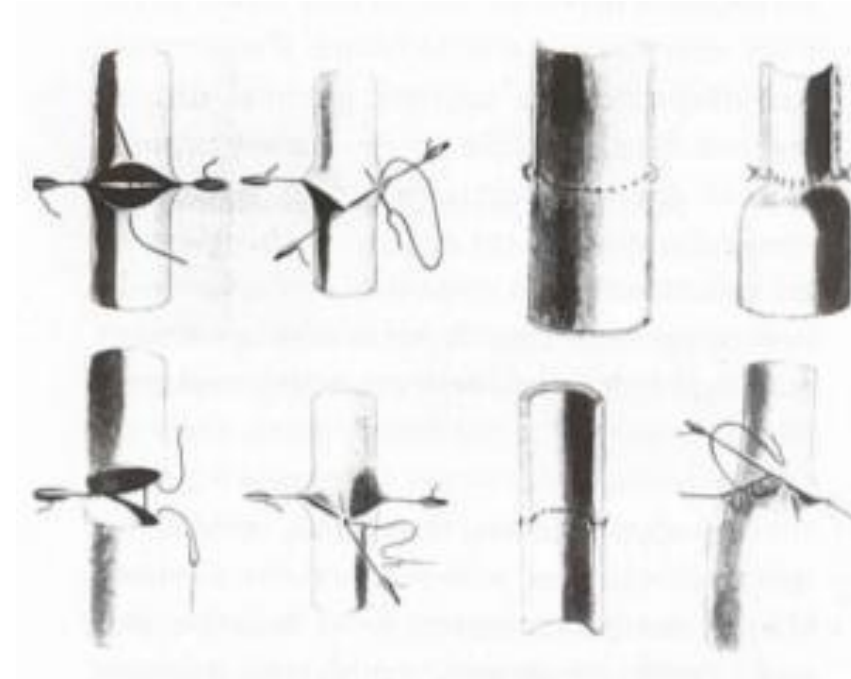
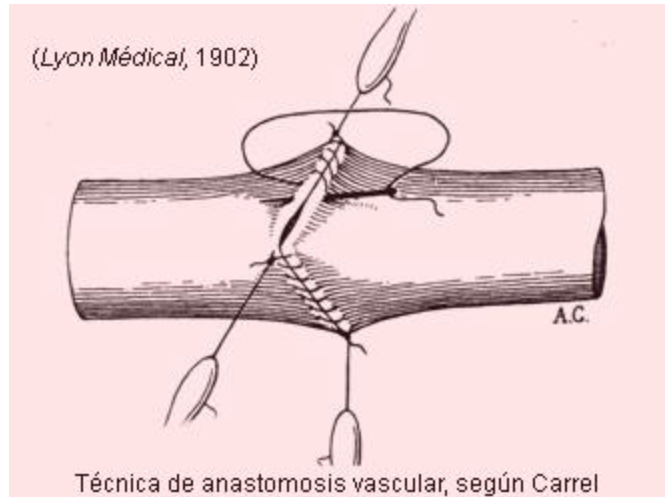
Alexis Carrel (1873-1944)

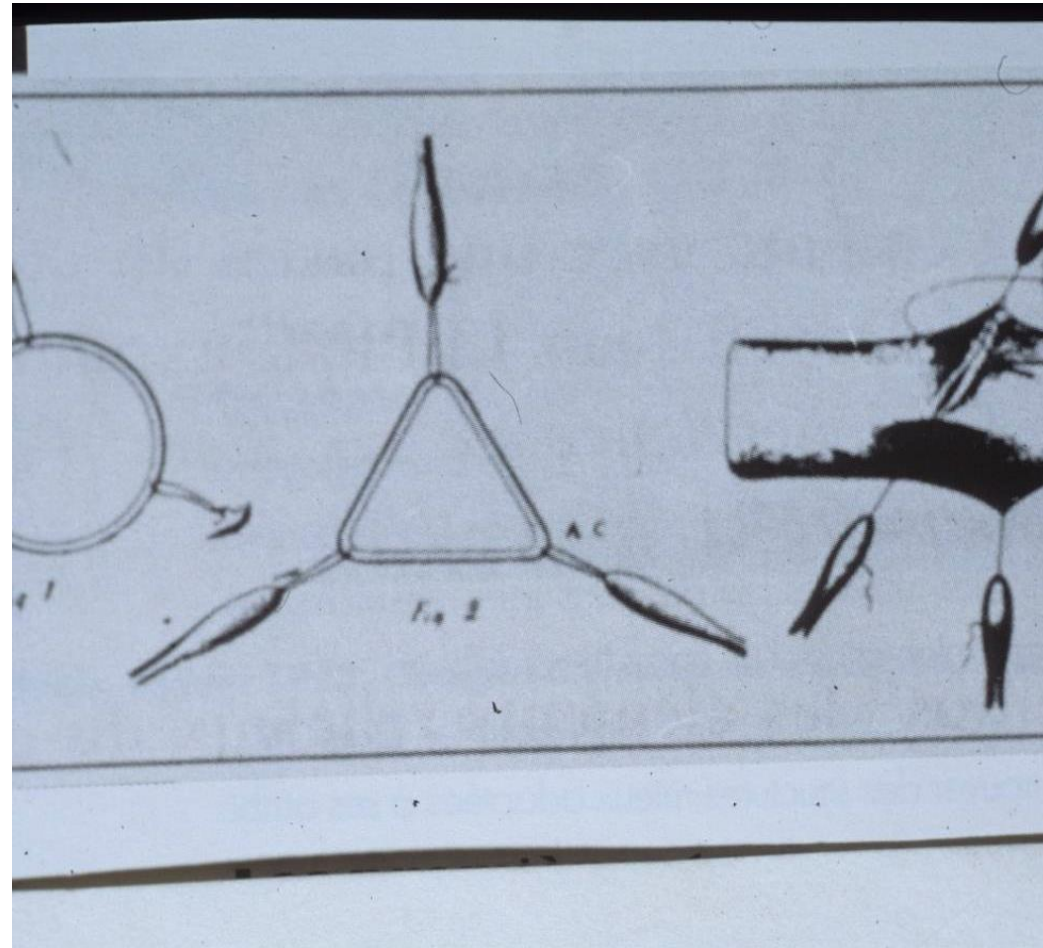
Alexis Carrel (1873-1944)

- Γάλλος χειρουργός. Γεννήθηκε στη Λυών, όπου σπούδασε ιατρική. Ειδικεύθηκε στο Νοσοκομείο Hôtel-Dieu της Λυών, το αρχαιότερο νοσοκομείο της Γαλλίας. Το 1894, η δολοφονία στη Λυών του Προέδρου της Γαλλίας, Sadi Carnot από τον αναρχικό Caserio, με μαχαιριά που έτρωσε την πυλαία φλέβα, τον έκανε να σκεφθεί πόσο χρήσιμη θα ήταν η εκπαίδευση των χειρουργών στη συρραφή των αγγείων.
- Από το 1898 εργάστηκε στο Εργαστήριο Πειραματικής Χειρουργικής της Ιατρικής Σχολής στη Λυών, όπου και απέκτησε φήμη ως δεξιοτέχνης της συρραφής των αγγείων. Το 1900, έγινε διδάκτωρ με τη διατριβή *Goitre cancéreux (καρκινωματώδης βρογχοκήλη)*. Το 1902, συνόδευσε ανίατους ασθενείς στην Παναγία της Λούρδης, όπου μετέβαιναν με την ελπίδα μιας θαυματουργικής θεραπείας. Εκεί, μάρτυρας της θεραπείας μιας ασθενούς με προχωρημένη φυματιώδη περιτονίτιδα, τόλμησε να υπογράψει το πιστοποιητικό της θαυματουργικής ίασεως της. Την ενέργεια του αυτή – που θεωρήθηκε ως πράξη ενός θρησκόληπτου ιατρού - καταδίκασε η πανεπιστημιακή κοινότητα, που δεν αποδεχόταν τα θαύματα και έτσι του διαμηνύθηκε ότι δεν έπρεπε να ελπίζει πια σε πανεπιστημιακή καριέρα.
- Το 1902, δημοσίευσε άρθρο στο περιοδικό *Lyon Médical* για τις αγγειακές αναστομώσεις, το οποίο είχε μεγάλη απήχηση. Το 1903, απογοητευμένος από τη συμπεριφορά των συμπατριωτών του και σίγουρος για την αξία του, μπάρκάρισε για το Μόντρεαλ του Καναδά. Το 1904, παρουσίασε σε συνέδριο χειρουργικής μνημόνιο επί των αγγειακών αναστομώσεων. Δύο ιατροί από το Σικάγο, εντυπωσιασμένοι από την παρουσίαση του, τον προσκάλεσαν να εργασθεί στη Σικάγο, όπου και εγκαταστάθηκε το 1904. Αμέσως, άρχισε να δημοσιεύει σε αμερικανικά περιοδικά.
- Σε μια από τις δημοσιεύσεις του ανέλυσε τις προοπτικές μεταμοσχεύσεως οργάνων. Σε συνεργασία με τον αμερικανό χειρουργό G. Gunthrie πραγματοποίησε τις πρώτες μεταμοσχεύσεις σε ζώα, χρησιμοποιώντας την τεχνική του συρραφής αγγείων διαφορετικού διαμετρήματος. Από το 1905, δίδαξε στο Πανεπιστήμιο του Σικάγου. Το 1906, ο καθηγητής μικροβιολογίας, Simon Flexner (1863-1946) τον διόρισε στο Ινστιτούτο Ροκφέλλερ, του οποίου ήταν ιδρυτής και διευθυντής. Το 1912, του απονεμήθηκε το Νομπέλ ιατρικής για τις εργασίες του που αφορούσαν στη συρραφή των αγγείων και τις μεταμοσχεύσεις οργάνων.
- Κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο επέστρεψε στη Γαλλία για να υπηρετήσει στο στρατό, Εκεί, εφάρμοσε επιτυχή μέθοδο αντισηψίας των πολεμικών τραυμάτων με το αντισηπτικό Dakin. Επίσης οργάνωσε υπηρεσία αυτοκίνητων χειρουργικών ασθενοφόρων. Το 1919, επέστρεψε στις ΗΠΑ και διεξήγαγε πειραματικές έρευνες επί της συρραφής των αγγείων και των αγγειακών αναστομώσεων, καθώς και επί της καλλιέργειας ιστών και μεταμοσχεύσεων οργάνων (κυρίως καρδιάς και νεφρών). Το 1936, δημοσίευσε το πασίγνωστο ιατρο-φιλοσοφικό βιβλίο του *L'homme, cet inconnu (Ο άνθρωπος, αυτός ο άγνωστος)*, που του κόστισε την απώλεια της θέσεως του, επειδή περιείχε στοιχεία ευγονικής. Το 1940, επέστρεψε στην κατεχόμενη Γαλλία και συνέβαλε στην ανακούφιση των υπόδουλων στους Γερμανούς Γάλλων.
- Πέθανε το 1944 από καρδιακό επεισόδιο. Θεωρείται ως ο αδιαμφισβήτητος θεμελιωτής της αγγειοχειρουργικής και των μεταμοσχεύσεων.

Alexis Carrel (1873-1944)

Alexis Carrel (1873-1944)

Alexis Carrel (1873-1944)

Alexis Carrel (1873-1944)

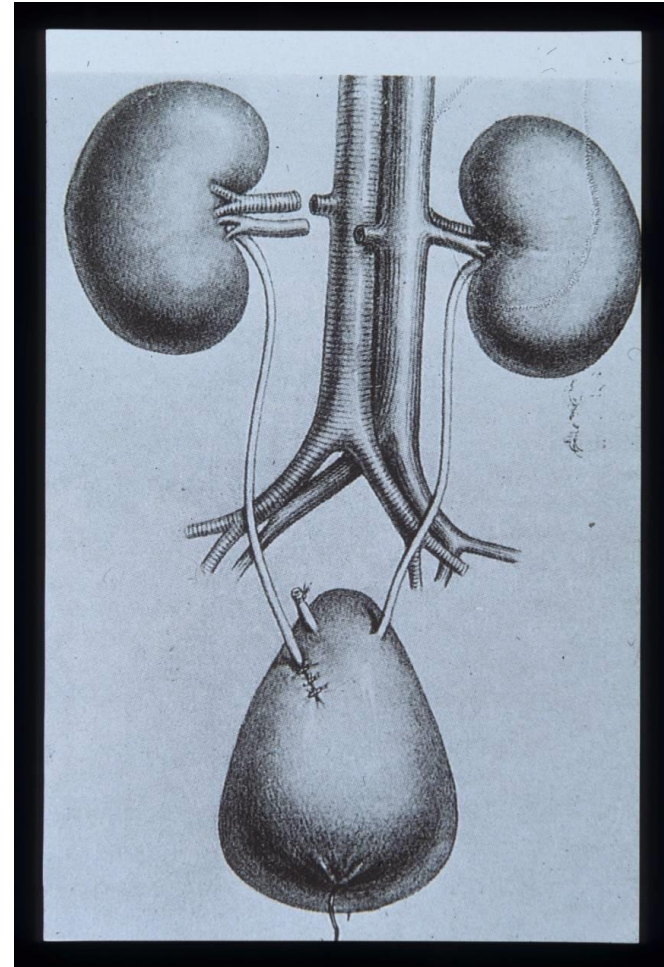
Alexis Carrel (1873-1944)

Alexis Carrel (1873-1944)

Alexis Carrel (1873-1944)

Alexis Carrel (1873-1944)

